

Rok XVIII
Wydanie APoznań,
wtorek, 27 listopada 1962Cena 50 gr
282 (5850)

PAP RADIO INF WE TELEFONEM
RADIO INF WE TELEFONEM
PAP RADIO INF WE TELEFONEM
RADIO INF WE TELEFONEM
PAP RADIO INF WE TELEFONEM
RADIO INF WE TELEFONEM
PAP RADIO INF WE TELEFONEM
RADIO INF WE TELEFONEM

Plenum ZG SAiW

W poniedziałek odbyło się plenum Zarządu Głównego Stowarzyszenia Ateistów i Wolnomyślicieli, poświęcone omówieniu kierunków dalszej działalności, zwłaszcza problemów pracy laickiej w różnych sferach życia. W obradach wzięli udział kierownik Wydziału Propagandy i Agitacji KC PZPR — Leon Stasiak.

Plany Zachodu

Jak dowiaduje się agencja Reuters, w kołach dyplomatycznych w Londynie mówi się obecnie o możliwości zorganizowania konferencji zachodnich ministrów spraw zagranicznych w celu skoordynowania polityki Zachodu jako przygotowania do ewentualnego nowego etapu w stosunkach Wschód — Zachód.

Złota odznaka PTTK dla ZSP

W poniedziałek podpisano w Warszawie porozumienie między Radą Naczelną ZSP a ZG PTTK o współpracy i organizacji turystyki w środowisku studenckim. Z tej okazji wiceminister oświaty wiceprezes PTTK Michał Gódlowski odznaczył Zrzeszenie Studentów Polskich Złotą Odznaką PTTK.

Min. Trampczyński w Brazylii

W poniedziałek we wczesnych godzinach rannych przybył do Rio de Janeiro z oficjalną wizytą minister handlu zagranicznego PRL W. Trampczyński. Na lotnisku witali go m. in. minister przemysłu i handlu Brazylii D. Carneiro.

Wizyta, która potrwa do soboty, przewiduje rozmowy handlowe w Rio de Janeiro i Brasiliu oraz zwiedzenie trzech ośrodków gospodarczych: Belo Horizonte, São Paulo i Volta Redonda. (PAP)

Zapowiedź spotkania de Gaulle — Macmillan

Komunikat kancelarii prezydenta Francji podaje oficjalnie do wiadomości, że gen. de Gaulle i premier Macmillan przeprowadzą rozmowy w dniach 15 i 16 grudnia w zamku Rambouillet pod Paryżem. Komunikat precyzuje, że zaproszenie wyszło od prezydenta Francji.

Według informacji agencji zachodnich rozmowy będą dotyczyły problemów stosunków między Wschodem i Zachodem, przystąpienia Wielkiej Brytanii do EWG oraz zagadnień atomowych. (PAP)

Zakończył się Zjazd KP Słowacji

W Bratysławie zakończył się 25 bm. Zjazd Komunistycznej Partii Słowacji.

Na pierwszym plenarnym posiedzeniu nowego Komitetu Centralnego odbyły się wybory prezydium KC KPS. Pierwszym sekretarzem KC wybrany został ponownie K. Baciak. (PAP)

Delegacja PZPR zwiedza Węgry

Delegacja Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z członkiem Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR E. Ochabem, która obecna była na obradach VIII Zjazdu WSPR, w poniedziałek 26 bm. przebywała na prowincji. Goście polscy w towarzystwie działaczy WSPR i ambasadora PRL na Węgrzech H. Grochulskiego zwiedzili węgierską „Nową Huterię” — miasto Duaujvaros, leżące w pobliżu niego państwowe gospodarstwo rolne specjalizujące się w hodowli i nasennictwie oraz znany instytut rolniczy w miejscowości Martonvasar. (PAP)

Wznowienie obrad Komitetu Rozbrojeniowego 18 Państw w Genewie

W dniu 26 listopada po południu po 11-tygodniowej przerwie wznowione zostały obrady Komitetu Rozbrojeniowego 18 Państw. Na pierwszym posiedzeniu przewodniczył delegat ZSRR S. Carapkin.

P.o. sekretarza generalnego ONZ U Thant wystosował do uczestników Komitetu depeszę, w której podkreśla m. in., że obecny moment jest bardziej odpowiedni niż kiedykolwiek dotychczas dla osiągnięcia porozumienia w sprawie zaprzestania doświadczeń z bronią nuklearną.

Przewodniczący delegacji radzieckiej S. Carapkin zgłosił obrady podkreślając raz jeszcze doniosłość zadań stojących przed Komitetem Rozbrojeniowym.

Kryzys kubański — oświadczył delegat ZSRR — raz jeszcze potwierdził konieczność szybkiego uregulowania problemu powszechnego i całkowitego rozbrojenia. Rozwiązanie takie daje plan radziecki. Związek Radziecki zajmuje elastyczną postawę, jeżeli chodzi o likwidację niebezpieczeństwa wojny nuklearnej. Znajduje to wyraz w tym, że zaproponował dwójakie rozwiązanie — albo likwidacja już w pierwszym etapie broni nuklearnej oraz jej zapasów i zaprzestanie produkcji, albo neutralizacja tej broni poprzez eliminację środków jej przenoszenia. W dalszym ciągu przedstawiciel ZSRR zwrócił uwagę na konieczność likwidacji baz na obcych terytoriach.

S. Carapkin podkreślił, że jednoczesna likwidacja środków przenoszenia broni nuklearnej oraz baz na obcych terytoriach bynajmniej nie narusza bezpieczeństwa żadnej ze stron.

S. Carapkin zwrócił się do mocarstw zachodnich o wyrażenie ustosunkowanie się do modyfikacji, jakie ZSRR wprowadził do swego planu rozbrojeniowego. Na zakończenie przemówienia delegat ZSRR poruszył sprawę tzw. środków częściowych i doświadczeń z bronią nuklearną. Zaznaczył on, że należy omówić sprawę utworzenia stref bezatomowych, środków mających na celu położenie kresu dalszemu rozprzestrzenianiu się broni nuklearnej oraz paktu nieagresji między państwami NATO a państwami Układu Warszawskiego.

Jeśli chodzi o próby nuklearne, to zdaniem delegata ZSRR należy starać się doprowadzić do zaprzestania wszystkich prób z dniem 1 stycznia 1963 r., zgodnie z rezolucją uchwaloną przez Zgromadzenie Ogólne NZ. Dopuszczenie możliwości prowadzenia prób podziemnych byłoby równoznaczne z kontynuowaniem wyścigu zbrojeń.

Przedstawiciele mocarstw zachodnich Dean (USA), Godber (W. Brytania) i Cavaletti (Włochy) w swoich przemówieniach powtórzyli znane tezy dotyczące zarówno rozbrojenia, jak też zagadnień kontroli i zaprzestania doświadczeń nuklearnych.

Zgodnie z porozumieniem obu współprzewodniczących (delegatów ZSRR i USA) konferencja będzie obradować trzy razy w tygodniu i będzie stosować procedurę ustaloną w czasie poprzedniej fazy rokowań.

Prezydent Kennedy wyraził nadzieję, iż genewskie rokowania rozbrojeniowe, wznowione po przerwie w poniedziałek, zdołają zahamować wyścig zbrojeń i doprowadzić do przerwania prób jądrowych. (PAP)

A. Mikojan w Nowym Jorku

Rozmowy w ONZ o możliwości zwołania Rady Bezpieczeństwa

W poniedziałek wicepremier ZSRR Anastas Mikojan po zakończeniu 24-dniowej wizyty na Kubie przybył do Nowego Jorku w celu przeprowadzenia dalszych rozmów zmierzających do rozwiązania kryzysu kubańskiego. Rozmowy te rozpoczynają się podczas kolacji, jaką p.o. sekretarza generalnego ONZ, U Thant wydaje na cześć wicepremiera Mikojana.

Przed rozpoczęciem rozmów U Thant spotkał się z ambasadorem A. Stevensonem, a następnie z przedstawicielem Kuby, ambasadorem C. Lechu.

Jak donosi nowojorski korespondent PAP, red. B. Chyliński, w kołach ONZ wyraża się powszechnie opinie, że rozmowy wicepremiera A. Mikojana doprowadzić mogą do zwołania posiedzenia Rady Bezpieczeństwa, na którym to konane zostanie formalne zamknięcie pierwszego etapu likwidacji kryzysu kubańskiego.

Dobiegają końca dostawy ziemniaków i zbóż

Jesienne dostawy ziemniaków przebiegały zadowalająco, mimo opóźnienia w br. wykopków i skupu. Dotychczas rolnicy dostarczyli ponad 2.800 tys. ton ziemniaków, tj. o ponad 100 tys. ton więcej niż przewidywał plan. Szczególnie dobre wyniki osiągnęło Zjednoczenie Hodowli Roślin i Nasiennictwa, które zakupiło o 70 tys. ton więcej niż planowano ziemniaków — sadzeńców i jadalnych jednolito-odmianowych. Placówki skupu przyjmują ostatnio od rolników jeszcze po ok. 5 tys. ton ziemniaków dziennie. Można się spodziewać, że w ciągu najbliższych kilku dni jesienne dostawy ziemniaków zostaną w pełni zrealizowane.

W magazynach zgromadzone dotychczas ponad 1.680 tys. ton zboża, łącznie z ziarnem kwalifikowanym przeznaczonym na siewy. Z ilości tej ponad 195 tys. ton zakupiono na wolnym rynku.

Punkty skupu, zwłaszcza w północnych i zachodnich województwach, przyjmują jeszcze średnio po ok. 2 tys. ton zboża dziennie. (PAP)

V Kongres Związków Zawodowych rozpoczął obrady

Ponad 1200 delegatów reprezentuje 6,5 mln związkowców

W poniedziałek 26 bm. o godz. 10 rano w sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie rozpoczął obrady V po wyzwoleniu i XI w historii polskiego ruchu związkowego kongres związków zawodowych. Ponad 1200 osób licząca rzesza delegatów 22 istniejących u nas związków zawodowych reprezentuje 6,5 mln. polskich związkowców.

Na otwarcie Kongresu przybyli członkowie Biura Politycznego i sekretariatu KC PZPR z I sekretarzem KC Władysławem Gomułką, członkowie Rady Państwa z jej przewodniczącym — Aleksandrem Zawadzkiem, członkowie rządu z premierem Józefem Cyrankiewiczem, przedstawiciele władz naczelnych (ZSL) z prezesem

NK ZSL marszałkiem Sejmu — Czesławem Wycechem, władz naczelnych SD z prezesem CK SD — Stanisławem Kulczyńskim, przewodniczącymi wielu organizacji społecznych i młodzieżowych. Obecne są liczne delegacje zagraniczne oraz zasłużeni działacze ruchu związkowego i honorowi goście Kongresu — Budowniczy Polski Ludowej.

Otwarcia Kongresu dokonał przewodniczący CRZZ — Ignacy Loga-Sowiński.

Porządek dzienny

obrad Sejmu 29 bm.

Prezydium Sejmu ustaliło następujący porządek dzienny 13 posiedzenia izby w dniu 29 bm.:

1. pierwsze czytanie:
 - a) projektu uchwały o Narodowym Planie Gospodarczym na 1963 r.
 - b) projektu Ustawy Budżetowej na rok 1963.
2. zatwierdzenie uchwały Rady Państwa podjętej między III, a IV sesją w sprawie zmian w składzie Rady Ministrów. (PAP)

Z kolei przewodniczący ZG Zw. Zaw. Górników — Michał Specjał przedstawił przyjęty przez delegatów skład prezydium. Zasiadli w nim członkowie prezydium CRZZ — przewodniczący zarządów głównych związków zawodowych, przewodniczący niektórych WKZZ, przodujący działacze związków, wyróżniający się przedstawiciele brygad pracy socjalistycznej — reprezentanci wszystkich podstawowych zawodów i wszystkich związków zawodowych.

W prezydium zasiadli również sekretarz generalny SFZZ — Louis Saillant, przewodniczący radzieckiej Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych (WCSPS) — Wiktor Griszin, sekretarz Ogólnochłonnej Federacji Związków Zawodowych — Kang Jung-ho oraz przewodniczący delegacji central lub organizacji związkowych: Czechosłowacji, NRD, Rumunii, Węgier, Bułgarii, Mongolii, Korei, Wietnamu, Kuby, Jugosławii, Maroka, Ghany, Albanii, Austrii, Japonii, Cypru, Finlandii, Hiszpanii (związkowy ruch oporu), Angolii, Zanzibaru, Konga, Iranu i Międzynarodowej Organizacji Pracy. (Przyjazd dalszych delegacji spodziewany jest w toku obrad Kongresu).

Kongres przyjął następnie porządek obrad, który przewiduje:

- referat sprawodawczo-programowy,
 - sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej,
 - dyskusję,
 - przyjęcie uchwał i wniosków,
 - uchwalenie zmian w statucie zrzeszenia związków zawodowych,
 - wybory nowej CRZZ i Centr. Komisji Rewizyjnej.
- Obrady Kongresu będą trwały do soboty 1 grudnia br. włącznie. Przewodniczący obrad — Józef Kulesza poprosił z kolei

o zabranie głosu I sekretarza KC PZPR — Władysława Gomułkę (Skrót przemówienia Wł. Gomułki drukujemy na str. 2 i 3).

Delegaci, goście i dziennikarze wysłuchali ponadgodzinnego przemówienia Wł. Gomułki z uwagą i zainteresowaniem. Po 20-minutowej przerwie przewodniczący (CRZZ) — Ignacy Loga-Sowiński wy-

(Dokończenie na str. 4)

Okolicznościowy znaczek pocztowy

Dla upamiętnienia V Kongresu związków Zawodowych, Ministerstwo Łączności wprowadziło do obiegu znaczek pocztowy wartości 3,40 zł. Projektant znaczka — artysta-plastyk Andrzej Heidrich przedstawił na nim fragment warszawskiej Starówki i sylwetkę samolotu. Nakład znaczka — 1,5 mln egzemplarzy. Technika druku — wielobarwny offset.

Państwowe Przedsiębiorstwo Filatelijstyczne „Ruch” wydało w poniedziałek — w związku z otwarciem Kongresu okolicznościową kopertę pierwszego dnia obiegu znaczka. (PAP)

N. Chruszczow przyjął P. Nosavana

Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Nikita Chruszczow przyjął 26 bm. na Kremlu wicepremiera i ministra finansów Laosu, Phoumi Nosavana i odbył z nim rozmowę.

Pierwszy wicepremier ZSRR, A. Kosygin przyjął w poniedziałek na Kremlu rządową delegację handlową Laosu z wicepremierem i ministrem finansów Phoumi Nosavaniem na czele. Na spotkaniu obecny był minister handlu zagranicznego ZSRR, N. Patoliczew. (PAP)

27 i 28 bm. VII plenum NK ZSL

Prezydium NK ZSL postanowiło zwołać na 27 i 28 bm. VII plenarne posiedzenie Naczelnego Komitetu Stronnictwa.

Przedmiotem obrad będą polityczno-organizacyjne zadania ZSL w dziedzinie rozwoju i działalności kolek rolniczych. (PAP)

Posiedzenia Rady Ministrów

Rada Ministrów na dwóch kolejnych posiedzeniach rozpatrzyła przedstawiony przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów projekt Narodowego Planu Gospodarczego na r. 1963 oraz — z udziałem przewodniczących wojewódzkich rad narodowych — przedstawiony przez ministra finansów projekt budżetu państwa na r. 1963.

Po szczegółowej dyskusji i wprowadzeniu poprawek Rada Ministrów postanowiła pro-

Narada gospodarzy powiatów

Wczoraj odbyła się w Poznaniu narada przewodniczących prezydiów powiatowych rad narodowych woj. poznańskiego z udziałem kierowników wydziałów Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej dyrektorów Wojewódzkich Zjednoczeń.

W obszernej informacji Przewodniczący Prezydium WRN Franciszek Szczerbał zapoznał zebranych z aktualną sytuacją gospodarczą kraju oraz z zadaniami jakie w roku 1963 i w dalszych latach planu 5-letniego będą realizowane w naszym województwie. Z bieżącymi zadaniami i przygotowaniami rad w związku ze zbliżającymi się sesjami budżetowymi, poinformował uczestników narady przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego mgr Witold Hempowicz. (by)

Nowy ambasador ChRL w Związku Radzieckim

Podano tu oficjalnie do wiadomości, iż przewodniczący Chińskiej Republiki Ludowej Liu Szao-tsi mianował nowego ambasadora w Związku Radzieckim. Został nim Pan Tsi-li. (PAP)

Symposium lekarskie w Poznaniu

26 bm. rozpoczęły się w Poznaniu dwudniowe obrady ogólnopolskiego sympozjum lekarskiego — poświęcone problemom leczenia i zapobiegania padaczkę dziecięcej.

W sympozjum udział biorą najwybitniejsi neuropatolodzy, neurochirurdzy, pediatrzy i neuropsychiatrzy dziecięcy ze wszystkich ośrodków w kraju, a także specjaliści zagranicą, m. in. z Czechosłowacji. W czasie dwudniowych obrad, wygłoszonych zostanie blisko 30 referatów i doniesień naukowych, nad którymi toczyć się będzie dyskusja. (PAP)

Związki zawodowe jednym z filarów władzy

Skrót przemówienia Władysława Gomułki na V Kongresie Związków Zawodowych

Wszystcy zdajemy sobie sprawę z tego, że płać w Polsce Ludowej Kongres Zw. Zaw. jest doniosłym wydarzeniem w życiu naszego kraju. W naszym państwie ludowym, którego siłą przewodnią jest Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, w naszym socjalistycznym systemie sprawowania władzy przez klasę robotniczą i lud pracujący, związki zawodowe stanowią jedno z głównych ogniw tego systemu, są jednym z najważniejszych filarów władzy ludowej.

W związkach zawodowych partia widzi i znajduje zawsze swego wiernego pomocnika i współpracownika. Jednocześnie zw. zaw. znajdują w partii swoją siłę przewodnią, znajdują pomoc i poparcie w realizacji słusznych postulatów wysuwanych przez ruch zawodowy, leżących w interesach budownictwa socjalizmu i klasy robotniczej.

Funkcja społeczna, jaką w warunkach ustroju socjalistycznego przejmują i spełniają zw. zaw. wyraża się przede wszystkim w tym, że łączą one swą działalność, swoje wysiłki z wysiłkami partii i rządu dla bezustannego zwiększania produkcji społecznej, dochodu narodowego. W tym naczelnym zadaniu zw. zaw. wyraża się jednocześnie ich troska i walka o lepszy byt klasy robotniczej i wszystkich pracujących. Poziom stopy życiowej ludzi pracy związany jest bowiem jak najściślej z wielkością wytworzonego produktu społecznego.

KSR wzbogacają treść demokracji socjalistycznej

Związki zawodowe dbać powinny zarazem o sprawiedliwy podział wytworzonego dochodu narodowego. Podział ten musi uwzględniać wszystkie niezbędne potrzeby państwa i narodu, ta zaś część dochodu narodowego, którą przeznaczają się bezpośrednio w formie zapłaty za pracę dla zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej, powinna być dzielona w okresie budownictwa socjalizmu w myśl zasady: „każdemu według jego pracy”.

W naszym kraju związki zawodowe posiadają szerokie uprawnienia i możliwości, aby te swoje podstawowe zadania w pełni realizować.

Od powstania państwa ludowego ruch zawodowy odgrywał doniosłą rolę w przemianach społecznych, politycznych i gospodarczych w życiu kraju, w całym budownictwie socjalistycznym.

W miarę rozbudowy gospodarki socjalistycznej, w miarę wzrostu kwalifikacji załóg i poczucia odpowiedzialności za lepsze wyniki gospodarcze ich zakładów, powstawały nowe formy bezpośredniego współuczestniczenia ludzi pracy w zarządzaniu uspołecznionymi przedsiębiorstwami, wzbogacając treść demokracji socjalistycznej. Taką formą wypróbowaną w praktyce minionego 4-letnia, stał się samorząd robotniczy, którego inicjatywa i działalność na rzecz ulepszenia naszej gospodarki powinna być dalej wzbogacana i otaczana przez zw. zaw. troskliwą opieką.

Osiągnięcia socjalne oraz wszystkie inne świadczenia państwa na oświatę, kulturę, zdrowie i wypoczynek stanowią — rzecz jasna — tylko część tych osiągnięć, które składają się na poprawę materialnych i kulturalnych warunków życia klasy robotniczej i całej ludności pracującej.

Trudności w rozwoju gospodarczym kraju

Główną podstawą wzrostu poziomu życia w naszym kraju jest wzrost bezpośrednich dochodów ludności w rezultacie wzrostu płać i stałego wzrostu zatrudnienia. W ciągu ostatnich 12 lat ludność naszego kraju wzrosła z 25 do 30,5 miliona, tj. o ok. 22 proc. W tym samym czasie zatrudnienie w gospodarce uspołecznionej wzrosło z 4,9 do 7,9 mln., tj. o 61 proc. w rezultacie

nie nastąpił nie tylko odpływ nadmiaru ludności z rolnictwa do innych gałęzi gospodarki narodowej, ale zarazem wzrosła ilość zatrudnionych w rodzinach miejskich, co łącznie z pokazywanym wzrostem płać realnych podniosło wydatki sumę dochodów przypadających na każdego członka rodziny.

Na tie zniszczeń wojennych i szybkiego wzrostu ludności Polski oraz wzrostu zatrudnienia poza rolnictwem, wciąż ostrym problemem społecznym pozostaje sytuacja mieszkaniowa, zwłaszcza w miastach. Jednakże i w tej dziedzinie mamy za sobą pokazywane osiągnięcia. W ciągu ostatniego 7-letnia nowe mieszkania o wysokim standardzie otrzymało ponad 700 tys. rodzin. Jednakże dziś jeszcze nie możemy zaspokoić wszystkich niezbędnych potrzeb mieszkaniowych. Trzeba jeszcze wielu lat pracy, aby problem ten rozwiązać.

W każdej dziedzinie życia występują i stale narastają różne potrzeby kraju i narodu. Możemy je zaspokajać tylko w miarę rozwoju sił wytwórczych, w miarę wzrostu dochodu narodowego.

Dwa pierwsze lata bieżącej 5-letki podniosły produkcję naszego przemysłu o około 20 proc. w stosunku do r. 1960, co oznacza, że założenia planu w zakresie wzrostu produkcji globalnej zostaną znacznie przekroczone. Ale w ostatnim okresie wystąpiło szereg niepokojących dla naszej gospodarki narodowej zjawisk, które już obecnie przyczyniają jej wielu trudności i które zmuszają nas do poważnego zmniejszenia tempa wzrostu produkcji przemysłowej w planie na rok 1963.

Trudności w rozwoju gospodarczym kraju wystąpiły przede wszystkim na skutek niedoborów produkcji rolnej, na skutek niedostatecznej dynamiki eksportu i wadliwej struktury naszego handlu zagranicznego z krajami kapitalistycznymi. Na skutek nadmiernych materialnych i osobowych kosztów produkcji i wreszcie na skutek większych niż zakładano w planie kosztów inwestycji oraz opóźnień w ich wykonawstwie.

Niedobory w produkcji rolnej

Od szeregu lat na naszej gospodarce narodowej ciąży niedobór zboża dla pokrycia potrzeb hodowli i wzrostu produkcji zwierzęcej, co zmusza nas do rosnącego z roku na rok importu zboża i pasz. W 1960 r. importowaliśmy przeszło 2.100 tys. ton zboża. W roku 1961 — 2.500 tys. ton, tyle samo w rb.

Warunki atmosferyczne spowodowały, że zebraliśmy w tym roku o ponad 2 mln. ton zboża mniej niż w r. ub. Jednocześnie zbiory ziemniaków są niższe od ubiegłorocznych o 7,6 miliona ton, zaś zbiory buraków cukrowych o 1,3 miliona ton. W rezultacie pogłębiła się dysproporcja pomiędzy bazą paszową a produkcją zwierzęcą. Produkcja roślinna spadła bowiem w tym roku o 13 proc. w porównaniu z 1961 r. natomiast pogłowienie bydła wzrosło w tym czasie o 4,6 proc., a trzody chlewnej o 1,4 proc. Stąd powstała konieczność dalszego zwiększenia importu zboża w roku przyszłym do 2.850 tys. ton, co obciąża dodatkowo nasz bilans handlowy wielkimi wydatkami dewizowymi.

Łącznie za lata 1960—1963 import zboża chlebowych i paszowych wyniesie ok. 10 mln. ton, za które trzeba zapłacić około 2,5 miliarda złotych dewizowych.

Niedostateczny rozwój naszego rolnictwa, szczególnie bazy paszowej i związany z tym import zboża i pasz, poważnie hamuje możliwości wzrostu produkcji przemysłowej i rozwoju innych dziedzin gospodarki narodowej. Fakt ten powoduje bowiem nie tyl-

ko ograniczanie importu niezbędnych dla naszego przemysłu surowców, lecz również, aby zdobyć środki na dodatkowy zakup zbóż i pasz, musimy eksportować różne potrzebne nam do produkcji materiały, przede wszystkim wyroby hutnicze, ograniczając w ten sposób możliwości wzrostu produkcji naszego przemysłu przetwórczego, zwłaszcza maszynowego.

Najpilniejsze zadania rolnictwa

Zbiory pól w 1962 r. jak w ogóle stan naszej produkcji rolniczej wskazuje, że dotych-

czasowy nasz wysiłek na rzecz podniesienia rolnictwa był nie wystarczający.

Zadanie ograniczania importu zboża, aż do zupełnej jego likwidacji, stanowić musi jedną z zasadniczych wytycznych polityki gospodarczej partii i rządu na najbliższe lata. Bez tego niemożliwy jest dalszy wzrost spożycia artykułów żywnościowych.

Dotychczasowy szeroko pojęty program inwestycyjny w rolnictwie oraz program dostaw nawozów sztucznych, środków ochrony roślin, maszyn itd. musi być jeszcze bardziej rozszerzony.

Tempo ograniczania importu zboża i pasz zależy w ogromnej mierze od tempa wzrostu produkcji w tych gałęziach przemysłu, które pracują na rzecz rolnictwa. Poziom tej produkcji, zarówno obecny jak i zaplanowany na rok 1965, jest wysoce niedostateczny.

Konieczne jest rozszerzenie programu inwestycyjnego w tych działach przemysłu już w latach 1964—65, ponad założenia planu 5-letniego, niezależnie od zwiększenia zadań produkcyjnych i inwestycyjnych dla tych działów przemysłu na rok 1963.

W naszej polityce rolnej powinniśmy przyjąć założenie osiągnięcia w najbliższych latach 18—20 mln. ton zboża z własnej produkcji rolnej, tj. o 3—5 mln. ton więcej niż osiągamy obecnie, i zgodnie z tym założeniem opracować program działania. W rolnictwie naszym tkwią wielkie rezerwy produkcyjne, ale bez wielkich nakładów inwestycyjnych rezerw, tych nie można uruchomić w znaczącym stopniu.

Ważkie problemy importu i eksportu

Drugim, głównym źródłem, z którego wypływa trudność dla naszej gospodarki, jest pogarszający się od szeregu lat stosunek cen w naszych obrotach handlowych z gospo-

darczo rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi. Zjawisko to nie występuje w obrotach handlowych z krajami obozu socjalistycznego, gdyż na mocy porozumienia ceny na eksportowane i importowane towary, nie podlegają fluktuacji i utrzymują się dotychczas na poziomie, ustalonym dla roku 1958.

Nasza, szybko rosnąca gospodarka narodowa, wymaga coraz większego importu przede wszystkim surowców, które, bądź zupełnie nie występują w naszym kraju, jak np.: bawełna, kauczuk naturalny i inne, bądź znajdują się w łonie naszej ziemi, lecz wy-

to, że łącznie za lata 1958—61 i pierwsze półrocze br. straciłmy per saldo, na spadku cen w obrotach handlowych z krajami kapitalistycznymi ok. 1,8 mld. zł dewiz., tj. 450 mln. dolarów. Blisko jedna trzecia naszego eksportu na rynki kapitalistyczne pożera obecnie zaistniałą różnicę cen.

Rozwiązań szukać musimy we własnej gospodarce

Rozwiązań szukać musimy we własnej gospodarce, w jej ulepszeniu. Główną słabością naszego eksportu do gospodarczo rozwiniętych krajów kapitalistycznych jest jego struktura towarowa. Blisko 50 procent masy towarowej eksportowanej do tych krajów w ostatnich latach stanowią artykuły rolno-spożywcze. Eksport tych artykułów staje się z każdym rokiem coraz mniej opłacalny, a ponadto możliwości eksportu tych artykułów zawężają się.

Musimy więc radykalnie zmienić strukturę naszego eksportu do tych krajów. W naszym eksporcie musimy zmniejszyć udział artykułów rolno-spożywczych i najmniej opłacalnych materiałów do produkcji na rzecz zwiększenia udziału maszyn i urządzeń oraz szerokiego asortymentu gotowych wyrobów przemysłowych codziennego użytku.

Nasz przemysł maszynowy eksportuje do gospodarczo rozwiniętych krajów kapitalistycznych niecały 1 proc. swojej produkcji. Wiemy wszyscy, że na rynkach tych krajów istnieje ostra konkurencja. Możemy być konkurencyjni, jeśli wyroby tego przemysłu będą na poziomie nowoczesnym i wysokiej jakości.

Przemysł nasz może produkować takie wyroby, przynajmniej w określonej części, zaś na rzecz eksportu musi je produkować. Jeśli tego nie zrobi, będziemy bici na wszystkich frontach. Zrobić jednak może. Potrzeba tylko głębokiego zrozumienia życiowej konieczności eksportu i jak najszybszej inicjatywy w tym zakresie.

Niestety, produkcję eksportową, wymagającą wysokiej jakości i nowoczesności, traktuje się często jak „dopusz bż”. Znajduje się dziesiątki argumentów, aby się przed nią obronić. Sytuacja zaś wymaga, aby zakłady pracy nie tylko wykonywały w pełni i terminowo wszystkie zadania eksportowe nakreślone z góry i objęte planem produkcji. Administracja i samorząd robotniczy każdego zakładu pracy powinny same przejmować inicjatywę podjęcia, względnie rozszerzenia produkcji eksportowej.

Jednocześnie należy rozszerzać i pogłębiać naszą współpracę gospodarczą z krajami socjalistycznymi. Wiele naszych potrzeb importowych, szczególnie w dziedzinie inwestycji, w większym niż dotychczas stopniu możemy zaspokajać w krajach socjalistycznych.

Obecnie prowadzone są prace przygotowawcze mające na celu zorganizowanie w szerokim zakresie międzynarodowego socjalistycznego podziału pracy na drodze specjalizacji i koordynacji produkcji przez zharmonizowanie planów inwestycyjnych i produkcyjnych wszystkich krajów RWPG.

Kluczowe znaczenie postępu technicznego i organizacyjnego

Na aktualną sytuację gospodarczą i na perspektywę roku 1963 rzutuje również niepełne wykonywanie zadań w dziedzinie obniżenia kosztów produkcji. Przewidziane obniżenie w 1962 roku poziomu kosztów własnych o 0,5 proc. wobec 1,3 proc. założonych w planie oznacza przekroczenie kosztów produkcji i zmniejszenie akumulacji około 4 mld. zł.

Ogólny stan gospodarki ma-

teriałowej należy do najbardziej zaniedbanych odcinków naszej ekonomiki. Główne źródła oszczędności materiałów powstają już w pracowniach konstruktorskich i projektanckich, w dziedzinie opanowywania nowych materiałów i półproduktów, dzięki którym wyroby gotowe mogą być znacznie lżejsze i taniej wykonane. Na tym odcinku postępy nasze są zupełnie niewystarczające.

Zasadniczą przyczyną niskich postępów w przemyśle i budownictwie w oszczędzaniu surowców, półproduktów, paliw i energii jest niedostateczna realizacja programu postępu technicznego i opanowywania technologii materiałowo-oszczędnych procesów produkcyjnych.

Jest rzeczą niezwykle ważną doprowadzenie do takiego stanu, w którym nie będzie ani jednego zakładu nie posiadającego planu obniżki kosztów materiałowych.

Sprawy kosztów własnych produkcji, a także gospodarki zapasami nie stanowią jeszcze przedmiotu systematycznej i wnikliwej działalności samorządu robotniczego i rad robotniczych. Świadczy to o słabym jeszcze zainteresowaniu się postępowem ekonomicznym ze strony ludzi wybranych przeciw i powołanych do organizowania i zespalań wysiłków załóg wokół najważniejszych spraw produkcji.

Druga główna dziedzina, w której przekroczone zostały poziom kosztów to koszty osobowe.

Przyrost zatrudnienia w całej gospodarce uspołecznionej w latach 1961—62 miał zgodzić z planem wynieść 263 tys. osób. Tymczasem przyrost ten faktycznie wyniesie ponad 500 tys. osób, tzn. będzie niemal dwukrotnie wyższy. Udział wydajności pracy w przyroście produkcji przemysłowej wyniesie za te dwa lata ok. 66 proc. zamiast 81 proc. założonych w planie 5-letnim, a udział wzrostu zatrudnienia 34 proc. zamiast 19 proc.

Podobne, wysoce niepokojące zjawisko wystąpiło także w budownictwie. Ponadplanowe zatrudnienie miało także miejsce w transporcie, w gospodarce komunalnej w oświacie, kulturze, w służbie zdrowia, w usługach nieprzemysłowych i w mniejszym nieco stopniu w innych branżach i gałęziach.

W rezultacie na dodatkowy przyrost zatrudnienia tylko w r. b. wydamy kwotę 5,5 mld. zł. Gdyby wykonane zadania produkcyjne i usługowe były osiągnięte poprzez wyższy wzrost wydajności pracy i lepszą organizację pracy, wówczas kwota ta mogłaby być w większej części użyta na założoną w planie poprawę przeciętnych płać realnych.

Ważna rola samorządów robotniczych

Kluczowe znaczenie dla zmiany niekorzystnych proporcji między wzrostem wydajności pracy a wzrostem zatrudnienia ma postępowy techniczny i postępowy organizacyjny. Realizacja uchwał podjętych w tym przedmiocie przez Komitet Centralny Partii ulega wyrażnemu opóźnieniu. Użytki dotychczasowe wyniki w rozwoju techniki w przemyśle, jakkolwiek cenne dla gospodarki narodowej, są jednak dalece nie wystarczające w porównaniu ze światowym postępowem i z wielką skalą naszych potrzeb.

Mówimy otwarcie klasie robotniczej, związkom zawodowym, samorządowi robotniczemu: tylko wydajniejsza praca, oszczędny używanie środków, likwidacja marnotrawstwa w każdym zakładzie i na każdym stanowisku pracy, tylko przez lepsze gospodarowanie i obniżanie kosztów produkcji zdolamy stworzyć warunki umożliwiające dalszy wzrost płać realnych. Uruchomienie wszystkich dźwigni społecznych, aktywizacja całych załóg w walce o lepsze wyniki ekonomiczne jest obecnie podstawowym zadaniem związków i samorządu robotniczego. Mamy jednocześnie świadomość, że przewyżczenie zasadni-

dzy ludowej

ezych trudności gospodar-
czych w bardzo poważnej
mierze zależy od likwidacji
szeregu podstawowych sła-
bości w kierownictwie gospo-
darczym i w pracy organów
planowania na każdym szcze-
bli.

Partia na IX i X Plenum
KC jeszcze raz potwierdziła
jak wielką rangę nadaje sa-
morządowi robotniczemu, jak
doniosłe miejsce wyznacza mu
w życiu gospodarczym. Jed-
nakże uznanie i autorytet sa-
morządu robotniczego, działa-
czy rad robotniczych wiąże
się ściśle z ich działalnością,
z gospodarską, codzienną tro-
ską o swój zakład pracy, o
wykorzystanie wszystkich rea-
lnych możliwości polepsze-
nia jego wskaźników ekono-
micznych. Jednocześnie sa-
morząd robotniczy ma prawo
i obowiązek krytycznej wery-
fikacji wskaźników planu kry-
tycznego ustośniewania się
do zadań, które nie mają
szans realizacji.

Konieczna korekta programu inwestycyjnego

Blizsza analiza naszego pro-
gramu inwestycyjnego ujęte-
go w planie 5-letnim wykaza-
ła, że w związku z obecnym
układem stosunków gospo-
darczych w świecie oraz uław-
nieniem niedoszacowania szre-
gu ważnych i realizowanych
już inwestycji, należy doko-
nać przegrupowania środków
inwestycyjnych, pewnej korek-
ty programu inwestycyjnego.

Na niektórych odcinkach na-
szej działalności inwestycyj-
nej okazało się konieczne
zwiększenie nakładów kosz-
tem innych działań gospodar-
ki narodowej, niektóre zapla-
nowane obiekty inwestycyjne
zostały skreślone, a w ich
miejsce weszły lub wejdą no-
we, lepsze i bardziej koniecz-
ne dla naszej gospodarki, bu-
dowa zaś innych, mniej waż-
nych lub mniej pilnych obiek-
tów przesunięta została na
dalsze lata. Niezależnie od
przesunięć w nakładach prze-
mysłu ciężkiego, musieliśmy
uciec się do ograniczenia po-
przednio planowanych nakła-
dów inwestycyjnych na inne
dziedziny jak: przemysł lekki,
przemysł spożywczy, obrót to-
warowy, gospodarka wodna,
gospodarka komunalna, trans-
port, służba zdrowia.

Program inwestycyjny utrzy-
muje niezmiennie kwoty w
budownictwie mieszkaniow-
ym, a powiększa je w rolni-
ctwie i budownictwie szkół.

Zmiany w 5-letnim planie
inwestycyjnym będą wymaga-
ły dostosowania planów inwe-
stycyjnych w szeregu gale-
ziach gospodarki narodowej
oraz planów poszczególnych
przedsiębiorstw do nowych
założeń. Aby ta sprawa nie zo-
stała potraktowana czysto ad-
ministracyjnie, aby w zwią-
zku z tym dokonać oceny moż-
liwości terminowej realizacji
inwestycji poczynając od po-
czątku 1963 roku, należy na
konferencji samorządu ro-
botniczego zbadać sposoby i
środki sprawnego wykonania
poszczególnych etapów inwe-
stycji centralnych. Na szcze-
gólną uwagę KSR-ów zasłu-
guje sprawa obniżenia kosz-
tów materiałowych budowni-
ctwa, gdyż od tego zależy w
dużym stopniu możliwości re-
alizacji naszego programu.

Związki zawodowe i samo-
rząd robotniczy dokonają po-
winni analizy przyczyn nie-
zamontowania i nieuruchomie-
nia na czas maszyn i urzą-
dzeń, znajdujących się zarów-
no na placach budowy, jak i
w halach fabrycznych. Zamro-
żone w ten sposób środki, na-
leży jak najszybciej urucho-
mić, oddać je w służbę pro-
dukcji.

Wielkim polem działalności
związków zawodowych i sa-
morządów robotniczych w
przedsiębiorstwach budowl-
nych jest niezwykle ważna
sprawa wprowadzenia dwu-
zmianowego systemu pracy
na budowach. Przy pracy na
dwie zmiany, eksploatację
sprzętu można wybitnie
zwiększyć. Można ten system
stosować na każdej budowie,

co najmniej przez 6 miesięcy
w ciągu roku.

Za kilka dni pod obrady
Sejmu wejdzie rządowy pro-
jekt uchwały o Narodowym
Planie Gospodarczym i usta-
wy o budżecie państwa na
1963 r. Główne kierunki tego
projektu planu i budżetu u-
względniają niezbędne korek-
ty w stosunku do wycinka pla-
nu 5-letniego na ten rok.

Według projektu planu, glo-
balna produkcja przemysłowa
wzrośnie tylko o 5 proc. w sto-
sunku do poziomu roku bież.,
nastąpi przy tym pokazy
wzrost zatrudnienia, tak w
przemysle, chociaż nie w każ-
dej jego gałęzi, jak i w całej
gospodarce społecznej i co
za tym idzie, wzrost funduszu
płac.

Przewidujemy także pewną,
niezbyt wielką sumę na regu-
lację plac, chociażby nie dużej
części zatrudnionych w gospo-
darce społecznej, których
uposażenia nie uległy zmianie
od dłuższego czasu. Sumę tę
będziemy mogli wygospodaro-
wać pod warunkiem pełnej
realizacji wszystkich, podsta-
wowych wskaźników planu,
zwłaszcza nieprzekraczania
funduszu plac, założonego w
planie dla przemysłu i przed-
siębiorstw budowlano-monta-
żowych.

Można też przypuszczać, że
rok przyszły będzie bardziej
laskawy pod względem kli-
matycznym dla naszego rolni-
ctwa i ogrodnictwa, co —
rzecz jasna — spowodowałoby
obniżkę cen warzyw i owo-
ców, a tym samym wzrost
realnych plac. Wzrost cen za-
te artykuły w rb. zaciążył do-
tkliwie na budżetach rodzin
robotniczych i pracowniczych.
Na kształtowanie się tych
cen państwo nie może mieć
większego wpływu. Ustalone
przez państwo ceny podsta-
wowych artykułów rolni-
spożywczych nie uległy zmia-
nie, ani też nie myślimy ich
zmieniać.

Musimy nadrobić wszystkie opóźnienia

Oslabienie tempa rozwoju
naszej gospodarki ma charak-
ter przejściowy. Jest to jed-
nak zarazem sygnał wskazu-
jący na to, że nie wszystkie
założenia obecnego planu 5-
letniego zostały słusznie po-
myślane. Planowi temu można
postawić generalny zarzut —
zbyt nadto skierowaliśmy je-
go oblicze na zachód, w
stronę wysoko rozwiniętych
państw kapitalistycznych.
Prawie 40 proc. naszych o-
brotów handlowych dokonu-
jemy na rynkach świata ka-
pitalistycznego. Życie wska-
zuje, jak niebezpieczna jest
taka proporcja dla naszej gos-
podarki. Chcemy i powinni-
śmy handlować z krajami ka-
pitalistycznymi, lecz nie wol-
no nam przy tym popadać w
zależność od nich. W takim
bowiem przypadku żywioł
rynku kapitalistycznego oraz
uprawiana przez państwa ka-
pitalistyczne polityka dys-
kryminacji handlu z państwami
socjalistycznymi może pod-
ważać nasze plany i utrudniać
rozwój naszej gospodarki.

Zakładane w projekcie pla-
nu na rok 1963 zmniejszenie
tempa rozwoju przemysłu po-
winnymi nadrobić w następ-
nych latach obecnej pięciolet-
ki. Będziemy mogli uczynić
to tym łatwiej, im szybciej
wyciągniemy dzisiaj wszyst-
kie wnioski z przyczyn, które
się złożyły na obecną sytuację
i im szybciej wprowadzać be-
dzienno je w życie. Dotyczy
nie tylko komisji planowania
i centralnych władz pań-
stwowych, lecz także zwią-
zków zawodowych, samorzą-
dów robotniczych, zjednoczeń
przemysłowych, administracji
przedsiębiorstw biur projek-
towych i konstrukcyjnych, in-
stytutów naukowo-badaw-
czych, inżynierów i techników,
całego aktywu partyjnego i
związkowego, całej klasy ro-
botniczej. (PAP)

Zadania związków zawodowych w budownictwie socjalistycznym

Omówienie referatu I. Logi-Sowińskiego na V Kongresie

Na wstępie mówca po-
kreślił, iż związki za-
wodowe w systemie
państwa demokracji lu-
dowej stanowią współdecydu-
jącą siłę w rozwijaniu gospo-
darki narodowej i kultury, w
zarządzaniu produkcją, w wy-
tworzeniu i podziale dochodu
narodowego. Wszystko, czym
dziś dysponuje naród polski,
co zmieniło na lepsze nasze
życie, jest dziełem socjalizmu.
W stosunku do okresu przed-
wojennego prawie trzykrotnie
wzrosło wydobycie węgla, prze-
szło pięciokrotnie — produkcja
stali i ośmiokrotnie — produk-
cja energii elektrycznej.

W latach 1962—1965 będzie
wybudowanych w mia-
stach 522 tys. mieszkań, to jest
przeszło dwukrotnie więcej
niż oddano w latach 1954—
1957. Nie zaspokoilo to jeszcze
wszystkich potrzeb. Z 330 tys.
rodzin, zakwalifikowanych w
końcu 1961 roku, otrzymało
mieszkania 30 tys. a 210 tys.
otrzyma je do 1965 roku; po-
trzeby 90 tys. rodzin nie zosta-
ną zrealizowane w tej 5-latce,
jeśli nie wybudujemy więcej
mieszkań. Częściowego złago-
dzenia sytuacji trzeba poszu-
kiwać w obniżeniu kosztów
budowy mieszkań, w zwiększe-
niu zakresu budownictwa o-
szczędnościowego. Ważną rolę
spełnia budownictwo zakłado-
we. Szczególny wpływ na ko-
szty i sprawność tego budow-
nictwa powinny mieć organi-
zacje związkowe.

Konieczne jest polepszenie
gospodarki remontowej, na
którą państwo przeznaczyło w
latach 1962—1965 ok. 13 mld.
złotych.

Do pierwszoplanowych za-
dań należy walka o termino-
we oddawanie do użytku inwe-
stycji, o oszczędne ich pro-
gramowanie i wykonywanie,
o maksymalne skracanie cy-
klu budowy obiektów, o lep-
sze wykorzystanie sprzętu me-
chanicznego na budowach.

W dalszym ciągu referatu
przewodniczący CRZZ
wskazał na ogromne znacze-
nie podniesienia wydajności i
usprawnienia organizacji pra-
cy, zmniejszenia wydatków
rzeczowych i osobowych biur,
urzędów i instytucji oraz ule-
pszenia gospodarki materiało-
wej. Kampania porządkowa-
nia gospodarki materiałowej,
zapoczątkowana przez IX Ple-
num KC PZPR, powinna prze-
kształcić się w stały i po-
wszechny wysiłek całych za-
łóg.

Mówiąc o węzłowym znacze-
niu wzrostu produkcji ekspor-
towej i walki o jej najwyższą
jakość, Ignacy Loga-Sowiński
oświadczył, że problemem
tej produkcji powinny być po-
święcone w najbliższym czasie
sesje KSR we wszystkich za-
kładach pracy oraz wszystkie
krajowe narady przedstawicieli
samorządów robotniczych.

Poruszając problemy postę-
pu technicznego, jako nie-
odzownego warunku rozwoju
gospodarczego kraju, mówca
zakomunikował, iż pod decyzję
Kongresu poddany zostanie
wniosek o rozszerzenie składu
konferencji samorządu robo-
tniczego o przedstawicielstwo
komitetu zakładowego ZMS i
koła NOT.

Poważną dźwignią postępu
technicznego jest masowa
twórczość racjonalizatorską i
wynalazczą. W pierwszym pół-
roczu br. liczba projektów ra-
cjonalizatorskich wzrosła do
56,5 tys. w porównaniu z 43,2
tys. w analogicznym okresie
roku ub. Równocześnie jednak
nastąpił wzrost liczby nieroz-
patrzonych projektów. Na
dzień 30 czerwca ub. roku było
ich 23 tys., a 30 czerwca br.
— 29 tys. Tego rodzaju stan
rzeczy nie może być nadal to-
lerowany. Mówca poddał kry-
tyce zjednoczenia i resorty za-
sekurantwo i niechęć podej-
mowania niezbędnego ryzyka
przy rozpatrywaniu wniosków
i zamierzeń technicznych. O-
becnie głównym zadaniem sta-
je się pełne zabezpieczenie or-
ganizacyjne realizacji planów

postępu technicznego w zakła-
dach.

**SPRAWY WSPÓŁZAWOD-
NICTWA PRACY:** Od IV Kon-
gresu Związków Zaw. liczba
brygad, które uczestniczą we
współzawodnictwie wewnątrz-
zakładowym wzrosła z 400 do
około 40 tys. O tytuł Brygady
Socjalistycznej walczy około
26 tys. zespołów, a uzyskało
go ponad 1960 brygad. Współ-
zawodnictwo należy kierować
na wykorzystanie rezerw pro-
dukcyjnych i polepszanie efek-
tów ekonomicznych przedsię-
wzięć. Ze szczególnym po-
parciem związków i samorządu
robotniczego powinny spotkać
się inicjatywy rozwoju produk-
cji eksportowej najwyższej ja-
kości. Przyjmując zasadę kon-
kretności zobowiązań produk-

cyjnych i koncentrowania ich
na węzłowych, najtrudniej-
szych odcinkach, związki za-
wodowe będą przeciwdziałając
się wszelkim przejawom sche-
matyzmu i powierzchownego
efekciarstwa w tej dziedzinie.

**PLAN — REZERWY — PO-
TANIE PRODUKCJI:** Plan
techniczno-produkcyjno-finan-
sowy zajmuje centralne miej-
sce w całokształcie działalno-
ści samorządu robotniczego. W
dyskusji kongresowej należy
uwzględnić przede wszystkim
samokrytyczną ocenę udziału
związków zawodowych w pra-
cach samorządu robotniczego.
Związki zawodowe i samorzą-
dy robotnicze powinny zająć
się szeregiem spraw z dziedziny
produkcji, takimi jak stra-
ty sieniowe i w energetyce,
straty w następstwie nieracjo-
nalnego gospodarowania ta-
borem kolejowym itp.

Do zagadnień, które powin-
ny być systematycznie anali-
zowane, należy sprawa wyko-
rzystania czasu pracy. W 1961
roku na każdego robotnika
przypadało przeciętnie 21 nie-
przepracowanych dni (nie u-
względniając urlopu), w tym
1,4 dnia nieobecności nieuspra-
wiedliwionej oraz 13,2 dnia o-
puszczonego z powodu choro-
by. W pierwszym półroczu br.
wskaźnik ilości dni chorobow-
ych wzrósł w porównaniu
z analogicznym okresem roku
ubiegłego z 52,3 do 63,3 na
100 ubezpieczonych. Dopłaty
za godziny nadliczbowe w gru-
pie przemysłowej wyniosły w
1961 roku 2,8 proc. funduszu
płac. Związki zawodowe wy-
stępują przeciwko pracy w go-
dzinach nadliczbowych wte-
dy, gdy są one stosowane po-
nad ustawową normę i gdy
służą pokrywaniu niedomagań
organizacyjnych, powstałych z
winy administracji. Koniecz-
na poprawa w tym zakresie
może i powinna przynieść or-
ganizatorska praca samorządu
robotniczego i związków wśród
załóg.

**DOCHÓD NARODOWY —
PLACE:** Kompleksowe regu-
lacje plac i norm spowo-
dowałyby likwidację więk-
szości krzywdzących dys-
proporcji placowych między
robotnikami i niską kwalifika-
cjami a fachowcami, mię-
dzy robotnikami akordowymi
i dniówkowymi — premiovymi.
CRZZ wypowiada się za sto-
pniowym obejmowaniem dal-
szych gałęzi przemysłu refor-
mą plac i norm pracy. Odpo-
wiednio przygotowaną regu-
lacją plac i wprowadzeniem
nowych norm pracy i obsługi
stanowisk oraz kryteriów pre-

miowania należałoby przede
wszystkim objąć szereg branż
w przemyśle chemicznym.

Mówca podał szereg danych
dotyczących plac. W latach
1957—1961 zarabiających od
700 do 1000 zł było 20,3 proc.,
obecnie jest 10,4 proc.; od 1001
do 1500 zł było 33,9 proc., o-
becnie — 29,3 proc.; od 1501
do 2000 zł było 18,8 proc., o-
becnie — 25,5 proc.; od 2001
do 3000 zł było 12,3 procent,
obecnie 22,3 proc.; oraz powy-
żej 3000 zł — było 3,7 proc.,
obecnie — 7,7 proc.

Kierując się zasadą podno-
szenia przede wszystkim plac
najniższych i zmniejszania dys-
proporcji w placach, na wnio-
sek CRZZ zwolniono całkowicie
od podatku robotników i
pracowników w grupach wy-
nagrodzenia do 850 zł, a wszy-
stkich pracowników objęto ob-
niżoną o 30 proc. skalą podat-
ku od wynagrodzeń. W miarę
nagromadzenia środków kie-
runek ten będzie nadal kon-
sekwentnie popierany przez
związki zawodowe.

W okresie międzykongreso-
wym 1958—1961 wskutek ru-
chów cen, koszty utrzymania
rodzin pracowniczych wzrosły
w granicach od 11 do 12 proc.
Ponieważ place nominalne
wzrosły w tym okresie o oko-
ło 23 proc., to orientacyjnie
przeciętna płaca realna wzro-
sta o około 11 proc. Oczywiście
w poszczególnych środowi-
skach pracowniczych kształ-
tuje się to rozmaicie. Tempo
i poziom dalszego wzrostu plac
realnych zależy od tego, w ja-
kim stopniu poprawimy wy-
niki pracy i polepszymy efekty
gospodarowania.

W latach 1958—1961 załogi
otrzymały fundusz zakładowy
w wysokości ponad 22 mld. zł.
Wobec wysokiego zaangażo-
wania środków państwa na
wydatki socjalne, kulturalne i
zdrowotne (w 1962 roku wy-
niosą one 68,8 mld zł) nie są
realne niektóre postulaty zgło-
szone pod adresem Kongresu.
Do nich należy postulat pod-
niesienia wymiaru urlopu do
pełnych 30 dni w roku dla
wszystkich pracowników fi-
zycznych. Sumy potrzebnej na
pokrycie wydatków na ten cel
nie znajdujemy w dochodzie
narodowym. Podobnie przed-
stawia się sprawa podniesie-
nia zasiłku chorobowego do
100-proc. wynagrodzenia. Za-
łatwienie tej sprawy musiało
by odbyć się kosztem innych
pilnych potrzeb, ponieważ nie
stać nas na równoczesne załat-
wienie wszystkich postulatów.

Przystąpienie do skrócenia
czasu pracy nie jest możliwe
bez polepszenia organizacji pra-
cy, podniesienia jej wydajno-
ści i kwalifikacji zawodowych
oraz oparcia produkcji na zo-
byczach współczesnej nauki i
techniki, gdyż pociągnęłoby to
za sobą zmniejszenie zarob-
ków i produkcji. Z tych sa-
mych powodów również obni-
żenie wieku emerytalnego jest
niemożliwe do zrealizowania
w najbliższym czasie.

**PRZEPISY USTAWODAW-
STWA PRACY:** Konieczne
jest umocnienie kontroli i
zwiększenie skuteczności in-
terwencji związkowej, a także
upowszechnienie znajomości
przepisów prawa pracy zwa-
żając na wśród ludzi na kierow-
niczych stanowiskach w admi-
nistracji gospodarczej i pań-
stwowej. W opracowywaniu
ostatnio projektu nowego pra-
wa o wykroczeniach oraz w
nowych przepisach o orz cnie
twie karno-administracyjnym
uwzględniono postulaty ru-
chu związkowego. W projek-
cie prawa o wykroczeniach
ustalone są sankcje karno-
administracyjne za naruszanie
uprawnień pracowników.
Uprawnienia te są wystarcza-
jące, musi być natomiast
zwiększona skuteczność ich
egzekwowania przez związki
zawodowe.

WARUNKI PRACY: W mi-
nionych czterech latach nasta-
piła wybitna poprawa, wyra-
żająca się m. in. spadkiem
wskaźnika wypadkowości o
ok. 1/3. Niemniej jednak
wzmocnienie walki o dalszą
poprawę stanu BHP jest na-

dal ważnym zadaniem, a prze-
prowadzane coroczne przeglą-
dy społeczne zakładów pracy
zdały egzamin praktyczny.

Nakłady finansowe państwa
na poprawę warunków pracy
wzrastają z 20 mld. zł w okre-
sie 1956—60 do 27 mld. zł w
latach 1961—1965; zadaniem
rad zakładowych jest dopilno-
wanie, aby środki, jakie pań-
stwo na te cele przeznacza,
były racjonalnie wykorzysty-
wane. Dużą rolę odgrywa tu
zorganizowanie produkcji urzą-
dzeń technicznych z dziedziny
BHP oraz zapewnienie zało-
gom odpowiedniej jakości
odzieży ochronnej, roboczej i
sprzętu ochrony osobistej. Te-
zy kongresowe postulują przy
gotowanie nowej ustawy, re-
gulującej w sposób wszech-
stronny problem BHP. Postu-
lują one również udoskonalę-
nie obecnych zasad i trybu
dochodzenia odszkodowań
oraz zwiększenia odpowiedzial-
ności zakładu pracy za wypad-
ki.

OCHRONA ZDROWIA: —
Przed społeczną służbą
zdrowia stoi zadanie uspra-
wnienia lecznictwa we wszyst-
kich jego dziedzinach. Zada-
niem Zw. Zaw. Prac. Służby
Zdrowia, zadaniem lekarza
i pracownika medycyny, jest
zwalczanie tych nieulicznych
jednostek, które szkodzą do-
bremu imieniu naszego socja-
listycznego lecznictwa.

Jednym z ważniejszych po-
stulatów przedkongresowych
jest sprawa chorób zawodo-
wych. Każdy pracownik, za-
trudniony na stanowisku
szkodliwym dla zdrowia, po-
winien mieć zagwarantowaną
możliwość przejścia badań
profilaktycznych. Potrzebne są
również — i to pilnie — kon-
kretne wytyczne resortu do-
tyczące metod rozpoznawa-
nia, zapobiegania i leczenia
chorób zawodowych.

**O WYŻSZE KWALIFIKA-
CJE:** Palącą sprawą jest dal-
sza rozbudowa szkolnictwa
zawodowego wszystkich szcze-
bli, szkół przyzakładowych i
międzyzakładowych oraz szko-
lenia wewnątrzzakładowego.
Robotnik nie mający ukoń-
czonej szkoły podstawowej
ma przy obecnym poziomie
techniki i wymaganiach zam-
kniętą drogę do awansu a
więc do polepszenia swojego
bytu. Doceniając wagę spraw
CRZZ będzie nadal współ-
działać w wprowadzaniu za-
sad systemu oświaty dla pra-
cujących oraz w dziedzinie
realizacji reformy szkolnic-
twa.

**SPRAWY ORGANIZACYJ-
NE:** Najważniejsze zadanie to
umocnienie działalności or-
ganizacji związkowej w za-
kładzie pracy. Przedmiotem
stałego wysiłku aktywno etat-
owego i społecznego wyż-
szych szczebli powinno być
zapewnienie organizacjom
związkowym i organom sa-
morządu robotniczego w za-
kładzie jak najbardziej kon-
kretnej pomocy w rozwiązy-
waniu poszczególnych zagad-
nień w konkretyzowaniu za-
dań, w przeciwdziałaniu biu-
rokratycznym oporom, zarów-
no w samych związkach jak
i w organach administracji
gospodarczej i państwowej.

Wyniki pracy instancji rad
zakładowych zależą w dużej
mierze od przemysłanego i
konkretnego planu działania.
Dlatego, zdając sobie sprawę
z istniejącymi słabościami, CRZZ
wysuwa na czoło zadanie za-
sadniczej poprawy metod pra-
cy organizacyjnej we wszyst-
kich ogniwach Zw. Zaw.

JEDNOŚĆ DZIAŁANIA: W
końcowej części referatu Igna-
cy Loga-Sowiński omówił
problemy jednoci działania
międzynarodowego ruchu za-
wodowego w walce o zacho-
wanie i utrwalenie pokoju w
świecie. Naczelnym zadaniem
wszystkich ludzi pracy jest
doprowadzenie do przerwania
wysięgu zbrojeń, do zakazu
doświadczania z bronią termo-
jądrową, jest wywalczenie po-
wszechnego i całkowitego
rozbrojenia. Problem pokoju
jest platformą jednoci dzia-
łania w międzynarodowym ru-
chu zawodowym.

Kuba domaga się sprawiedliwej decyzji

Oświadczenie rządu i ORI

Krajowe kierownictwo zjednoczonych rewolucyjnych organizacji Kuby (ORI) i rząd kubański ogłosiły oświadczenie, w którym wyjaśniają swe stanowisko w związku z kryzysem w strefie Morza Karaibskiego.

„Rząd Stanów Zjednoczonych — głosi oświadczenie — domaga się, aby Organizacja Narodów Zjednoczonych upewniła się, że z naszego terytorium wywieziona została broń strategiczna. Kuba domaga się, aby Organizacja Narodów Zjednoczonych upewniła się na terytorium USA, w Puerto Rico i w innych miejscach, gdzie przygotowywana jest agresja przeciwko Kubic, o likwidacji obozów, w których przygotowuje się najemników, szpiegów, dywersantów i terrorystów; o likwidacji ośrodków, gdzie przygotowuje się akty dywersji, oraz baz, z których wypływają okrutne pirackie dokonania napaści na nasze wybrzeża, i domaga się nie tylko tego, lecz również podjęcia kroków dla realizacji skutecznej kontroli tak, aby akty te nie powtórzyły się w przyszłości, w ramach gwarancji, których domaga się Kuba. Jeśli Stany Zjednoczone i ich wspólnicy w agresji przeciwko Kubic nie zgodzą się na taki rodzaj inspekcji ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych na swoim terytorium, to Kuba również nie zgodzi się na żadną inspekcję na swym obszarze.”

Oświadczenie krajowego kierownictwa ORI i rządu Kuby powtarza znanych 5 punktów, które należy wykonać dla rzeczywistego i ostatecznego porozumienia.

Po wyborach w Bawarii

Decydujące rozmowy w sprawie nowego rządu

Niedzielne wybory do Landtagu (parlamentu) w Bawarii, w których wzięło udział 5 068 591 wyborców (76,6 uprawniających) — przyniosły następujące rezultaty:

W wyniku wyborów mandaty w Landtagu bawarskim uzyskali:

CSU	— 108	w 1958 r. — 101
SPD	— 79	— 64
FDP	— 9	— 8
BP	— 8	— 14

(Bawarska Partia)

W poniedziałek po południu kanclerz Adenauer odbył długą poufną rozmowę z przewodniczącym CSU, ministrem obrony Strausssem, oraz ministrem Krone i b. ministrem von Brentano. We wtorek przed południem nastąpi pierwsze po zerwaniu koalicji spotkanie Adenauera z przewodniczącym FDP, dr. Mende. Tegoż dnia po południu obradować będą grupy parlamentarne CDU/CSU i FDP. W ten sposób obecnie po przeczekaniu wyborów w Bawarii, w czasie których CSU uzyskała 47,5 proc. głosów, a przy podziale miejsc w nowym parlamencie nawet absolutną większość — 108 mandatów dla ogólnej liczby 204, rozpoczyna się rozstrzygająca batalia wokół sprawy utworzenia nowego rządu. (PAP)

Z kroniki sądowej

5 lat więzienia za sabotaż

Karany kilkakrotnie bumelant Jan Nowik, pracownik wytwórni chemicznej nr 9 — będąc w stanie nietrzeźwym rozmyślnie rozbił dwa rotametry i dwa plynomierze, stanowiące istotne części składowe aparatury fabrycznej — powodując w ten sposób 43-godzinną przerwę w produkcji.

Sąd Wojewódzki w Bydgoszczy wyrokiem z 7 kwietnia br. skazał Nowika na półtora roku więzienia za uszkodzenie mienia społecznego.

Prokurator zaskarżył ten wyrok i w ostatnich dniach sprawę rozpatrzył Sąd Najwyższy. Skazał on Nowika za sabotaż na 5 lat więzienia oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 5 lat.

Uzasadniając wymiar kary Sąd Najwyższy, wskazał, że czyn Nowika stanowił akt sabotażu, sabotażystą jest bowiem nie tylko ten, kto kieruje się wrogocią względem państwa polskiego, lecz również ten, kto celowo i umyślnie niszczy urządzenia zakładów społecznych z chęcią zemsty, bumelanicznego uchylania się od pracy, chęci uzyskania płatnych posług produkcji itp. (PAP)

tecznego przewyciężenia kryzysu w strefie Morza Karaibskiego.

„Tylko w drodze wzajemnych ustępstw i gwarancji można osiągnąć szerokie, właściwe i możliwe do przyjęcia porozumienie. Sprawiedliwe i zadowalające rozwiązanie tego kryzysu sprzyjałoby niewątpliwie uregulowaniu również innych istniejących na świecie problemów. Oznaczałoby ono krok na drodze do zapewnienia rzeczywistego pokoju” — głosi oświadczenie. (PAP)

Rezultaty wyborów we Francji

Pompidou nadal premierem?

Ministerstwo spraw wewnętrznych ogłosiło w poniedziałek ostateczne oficjalne rezultaty dotyczące 480 miejsc w nowym Zgromadzeniu Narodowym na 482. Głosowanie w sprawie obsadzenia dwóch wakujących mandatów we francuskiej Polinezji i na wyspach Wallis i Futuna odbędzie się 2 grudnia.

Upoważnionych do głosu w drugiej turze 21.957.428, oddano głosów 15.824.990, głosów ważnych 15.208.101 (72,07 proc.).

Oto tabela porównawcza obsady Zgromadzenia Narodowego w 1958 r. i obecnie:

komuniści	1958	obecnie
SFIO	43	67
UNR	177	234
MRP	57	38
„niezależni”	121	33
„niezaangażowani”	36	20
radykałowie		
i liberalowie	36	43
inne drobne	0	4

Agencja France Presse zapowiada, że we wtorek 27 bm. utworzony zostanie nowy rząd francuski, trzeci z kolei za czasów V Republiki. Wszystko pozwala przypuszczać, że prezydent de Gaulle kierownictwo tego gabinetu powierzy Georgesowi Pompidou. Pierwsze posiedzenie nowej Rady Ministrów odbyłoby się w środę. (PAP)

Z obrad V Kongresu ZZ

(Dokończenie ze str. 1)

głosił referat sprawozdawczy programowy.

(Omówienie referatu — na str. 3).

Po przerwie obiadowej zabrał głos przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej Związków Zawodowych Edward Walaszczyk, który przedstawił sprawozdanie tej komisji za okres od poprzedniego Kongresu w 1958 r.

Z kolei zabrał głos, gorąco witany przez delegatów, sekretarz generalny Światowej Federacji Związków Zawodowych — Louis Saillant. Przekazał on serdeczne pozdrowienia związkowcom polskim w imieniu 120-milionowej rzeszy członków w SFZZ, po czym omówił szereg zagadnień wiążących się z aktualną sytuacją międzynarodową.

Nawiązując do niedawnego kryzysu kubańskiego mówca wskazał, że polityka Stanów Zjednoczonych wobec Kuby otworzyła oczym światu na niebezpieczeństwo jakie stanowi imperializm dla wszystkich ludów. Ze wzmocnioną siłą występuje więc konieczność położenia kresu strategii balansowania nad przepaścią i doprowadzenia jak najszybciej do zawarcia międzynarodowego układu w sprawie rzeczywistego rozbrojenia i zlikwidowania báz wojskowych na obcych terytoriach.

Sekretarz generalny SFZZ omówił również szeroko program i znaczenie zwołanej przez federację na 14 grudnia w Lipsku konferencji w sprawie gospodarczych i społecznych następstw związków z powstaniem EWG i polityką monopolu kapitalistycznych zachodniej Europy.

Po wystąpieniu Louis Saillanta rozpoczęła się dyskusja. Pierwszy zabrał w niej głos górnik z kopalni „Bolesław Śmiały” Paweł Swadźba. Zarówno on jak i drugi występu

Wspólnota celów w interesie pokoju

Komunikat o wizycie A. Rapackiego w Jugosławii

W wyniku porozumienia między rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii o wymianie wizyt ministrów spraw zagranicznych, minister spraw zagranicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Adam Rapacki, złożył oficjalną wizytę w Federacyjnej Ludowej Republice Jugosławii w dniach od 19 do 24 listopada 1962 roku.

W czasie wizyty Adam Rapacki został przyjęty przez prezydenta Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, Józefa Broz-Tito i wiceprzewodniczącą Związkowej Rady Wykonawczej, Edwarda Karđelja.

W czasie swego pobytu minister Adam Rapacki odbył rozmowy z sekretarzem stanu do spraw zagranicznych Koca Popowiciem.

W czasie rozmów, które toczyły się w atmosferze przyjaźni i w duchu wzajemnego zrozumienia, z zadowoleniem stwierdzono pozytywny i obustronnie korzystny rozwój przyjaźnej współpracy między obu krajami, zmierzającymi do wspólnych celów — do socjalizmu i pokoju.

Minister Adam Rapacki i sekretarz stanu Koca Popowic dokonali wymiany poglądów na sytuację międzynarodową i perspektywę jej rozwoju. Stwierdzili, że wspólne wysiłki obu krajów na rzecz realizacji zasad pokojowego współistnienia, wspólne żywotne interesy narodu polskiego i narodów Jugosławii, potwierdza na w rozmowach zbliżenie lub identyczność poglądów na węzłowe problemy międzynarodowe, stanowią podstawę bliskiego współdziałania obu krajów.

Obie strony uważają, że rozmowy były bardzo pożyteczne i owocne, pogłębiły wzajemne zrozumienie i potwierdziły, że istnieją możliwości dalszego i cieżniejszego współdziałania obu krajów na arenie międzynarodowej.

Sekretarz stanu Koca Popowic, z zadowoleniem przyjął za prośbą do złożenia oficjalnej wizyty w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Data wizyty zostanie ustalona w terminie późniejszym.

Pietro Nenni ranny w wypadku samochodowym

Sekretarz generalny Włoskiej Partii Socjalistycznej Pietro Nenni został ranny w wypadku samochodowym, kiedy jechał z Formii do Rzymu. Towarzyszącą mu żona i córka odniosły lekkie obrażenia.

Okoliczności wypadku są chwilowo nie znane. (PAP)

Zakończono okupację redakcji „Spiegla”

Po dokładnym 30 dniach w niedzielę wieczorem zakończono została okupacja lokali redakcyjnych tygodnika „Spiegla”. Z lokali wycofani zostali policjanci, którzy przebywali tam przez ostatnie 4 tygodnie. (PAP)

sport • sport • sport

Olimpia i Warta awansowały w piłkarskim Pucharze Polski

Sportowcy przenieśli się już do hal. Działacze rozpoczęli podsumowywanie całorocznej działalności. Na boiskach pozostali jedynie piłkarze, dla których nie strasza jest słońce. Ubiegłej niedzieli, 72 zespoły stanęły do walki o Puchar Polski.

W 36 spotkaniach pierwszej, ogólnokrajowej rundy tego turnieju, nie uczestniczyły jeszcze zespoły I ligi. Do boju z trzecioligowymi i drużynami klasy A włączyły się jedenastki drugoligowe. O awans do dalszej walki ubiegały się również trzy drużyny wielkopolskie. Nie wszystkim szczęście dopisało. Callisia trafiła na bardzo silnego przeciwnika — mielecką Stal. Kaliszanie, grający na własnym terenie, mimo porażki 3:5 (0:2), zaprezentowali się bardzo korzystnie.

Poznańska Warta spotkała się na Stadionie im. 22 Lipca z przedostatnim III ligi okręgu olsztyńskiego — Mazurem z Elka. Zieloni mogą mówić o wielkim zwycięstwie, wygrali, po dogrywce 3:2 i przebrnęli do dalszej rundy. Piłkarze Olimpii potwierdzili swoją formę w stolicy. Warszawianka walczyła także o zdobycie tytułu mistrza III ligi w swym okręgu. Gwardziści okazali się jednak zespołem bardziej dojrzałym. Po ciekawej i żywej grze, wygrali 2:0 (1:0), zdobywając bramki przez Domagałę i Kaleta.

Olimpia zmierzyła się w niedzielę w Poznaniu z Wartą (Sieradz), która, niespodziewanie wyeliminowała krakowski Wawel, zwyciężając 3:1. Drugim pojedyńkiem, niewątpliwie bardziej ciekawym, będzie mecz poznańskiej Warty z Cracovią, zawsze chętnie oglądanym zespołem na boiskach stolicy Wielkopolski. Krakowianie wyeliminowali z rozgrywek Lechię (Dzierżoniów), odnosząc łatwe zwycięstwo, 3:0.

Do niespodzianek niedzielnej

Koszykarze Lecha przełamali złą passę?

Nareszcie poznański kibice koszykówki odetchnęli z ulgą. Ich pupile, zawodnicy Lecha po serii porażek odnieśli zwycięstwo, wygrywając u siebie z AZS-em Toruń 78:59. Cieszyć nas bardzo formą, jaką zaprezentowali lechici w tym meczu. Pozwala ona przypuszczać, że w następnych spotkaniach będzie już lepiej i zespół poznański awansować będzie w górne rejony tabeli.

A oto wyniki:

Wybrzeże — AZS Gdańsk	98:52
Wisła — ŁKS	112:75
Sparta N. H. — AZS AWF	48:72
Sparta N. Huta — ŁKS	55:66
Wisła — AZS AWF	70:63
Polonia — Legia	84:93
Gwardia — Śląsk	71:77

TABELA

1. Wisła Kr.	8	15	659:518
2. AZS AWF W-wa	8	14	574:515
3. Śląsk Wr.	7	13	524:405
4. Legia W-wa	7	13	627:495
5. Wybrzeże Gd.	7	12	531:478
6. ŁKS	8	12	546:636
7. Sparta N. Huta	8	11	520:556
8. Polonia W-wa	7	10	516:500
9. Lech Poznań	7	9	524:536
10. AZS Toruń	7	8	487:526
11. Gwardia Wr.	7	8	515:611
12. AZS Gd.	7	7	368:614

I LIGA ŻEŃSKA

AZS AWF — Olimpia	104:39
Śleza — Lech	36:58
ŁKS — Wawel	35:40
Gwardia — Wisła	45:59
Polonia — AZS Wr.	68:59

TABELA

1. AZS AWF W-wa	3	6	224:137
2. Wisła Kr.	3	6	184:142
3. Wawel Kr.	3	6	161:139
4. Lech Poznań	3	5	164:137
5. Olimpia Poznań	3	5	135:171
6. Gwardia W-wa	3	4	138:165
7. Polonia W-wa	3	4	171:183
8. ŁKS	3	3	113:127
9. Śleza Wr.	3	3	137:184
10. AZS Wr.	3	3	150:209

POZNAŃSKA LIGA OŚRODKOWA

Górnik Wał. — Olimpia P.	59:72
Śleza Wr. — AZS Poznań	63:51
Lechia Z. Góra — AZS Wr.	80:60
Pogoń Wschowa — Ostrovia	71:62
Pogoń Prudn. — Lech II P.	72:62
Górnik Wałbrz. — AZS P-ń	68:66
Śleza Wr. — Olimpia P-ń	49:47
Lechia Z. Góra — Ostrovia	72:76
Pogoń Wschowa — AZS Wr.	61:39
Pogoń Prudnik — Warta P.	64:53

TABELA

1. Śleza Wrocław	8	15	529:464
2. Warta Poznań	8	14	528:446
3. Lechia Z. Góra	8	14	557:498
4. Ostrovia	9	12	573:635
5. Górnik Wałbrz.	8	12	532:544
6. Pogoń Prudnik	8	12	511:504
7. AZS Poznań	8	12	497:511
8. Olimpia Poznań	8	11	526:457
9. Pogoń Wschowa	8	11	502:538
10. Lech II Poznań	8	11	506:514
11. AZS Wrocław	9	11	530:638

undy należy zaliczyć dwucyfrowe zwycięstwo (13:1) lidera, tabeli II ligi — Szombierkę nad Bocheńskim KS i zwycięstwo Concordii (Zabrze) nad drugoligowcem, zespołem z Częstochowy — Rakowem 4:1.

BEZ OLIMPII...

W Bytomiu i we Wrocławiu rozgrywano półfinały o Puchar Polski w piłce wodnej. Olimpia była oczekiwana we Wrocławiu. Poznaniacy jednak nie wyjechali, jakkolwiek mieli szansę zakwalifikowania się do dalszych spotkań, gdy po trzy zespoły z każdej grupy zmierzały się w finale. Pod nieobecność Olimpii, do finałów weszły zespoły Ślezy i Śląska z Wrocławia oraz Arkonii.

NA RINGACH WIELKOPOLSKI

Nie powiodło się bokserom kaliskiej Prosyny w meczu o mistrzostwo II ligi. Astoria Bydgoszcz, okazała się za silnym zespołem dla gospodarzy. Prosyna przegrała 8:12. W meczu o mistrzostwo ligi międzywojewódzkiej, pięściarze leszczyńskiej Polonii zdobyli pierwszy punkt w tegorocznych walkach, remisując z Czarnymi Zagań, 10:10. Rezerwy Prosyny w meczu o mistrzostwo ligi okręgowej, zwyciężyły drużynę Sokoła z Piły 10:8.

ZAPASNICZY

NA DWÓCH FRONTACH

W Katowicach rozegrano międzyośrodkowy turniej zapasniczy juniorów w stylu wolnym i klasycznym. Brali w nim także udział reprezentanci okręgu poznańskiego. Lepiej wypadli nasi klasycy, którzy w ogólnej punktacji zajęli drugie miejsce z 40 pkt., za silnym zespołem Katowic — 47 pkt. Na dalszych miejscach znalazły się reprezentacje: Rzeszowa i Warszawy.

W stylu wolnym wygrał Wrocław — 38 pkt., przed Katowicami (37,5), Warszawą (35,5 pkt.) i Poznaniem — 26 pkt. (tp)

Więcej takich spotkań

Dwudniowe zmagania najlepszych gimnastyków Poznania i Cottbusu nie przyniosły również tym razem sukcesu reprezentantom stolicy Wielkopolski. Mężczyźni przegrali 264,60:265,05, a kobiety 178,80:189,30. Porażki są minimalne i dowodzą, jak bardzo wyrównane oraz emocjonujące były pojedynki.

Nie jest tajemnicą, że Cottbus należy do najsilniejszych ośrodków gimnastycznych NRD, a wiadomo także powszechnie, że ta dyscyplina zawsze była w Niemczech na wysokim poziomie. Nie znaczy to, że poznańskich gimnastyków nie stać na pokonanie Cottbusu. Porażki trudno usprawiedliwiać, ale tak się złożyło, że termin spotkania wyraźnie sprzyjał Niemcom. Zgodnie z wcześniejszą umową, mecz miał się odbyć przed 4 tygodniami. Trenerzy Radojewski i Lesiński szlifowali przez 14 dni formę reprezentantów na specjalnym obozie i w ostatniej chwili otrzymali wiadomość, że gimnastyki Cottbus, z przyczyn od nich niezależnych, nie przyjadą. Przybyli później, niemal w przeddzień mistrzostw młodzieżowych NRD, a więc „zapięci” na ostatni guzik. Czy to może mieć jakiś wpływ na wynik? Raczej tak.

Rezultat liczbowy nie jest jednak najważniejszy w tych meczach. Kontakty gimnastyków Cottbusu i Poznania mają już swoją tradycję, a spotkania gwarantują dobry poziom, o czym przekonała się publiczność, szczerze wypełniająca widowisko. Wiele serdecznych braw otrzymał najlepszy obecnie w Poznaniu gimnastyk Czesław Cichosz, który wykazuje stały wzrost umiejętności, a jego pojedynek z bezkonkurencyjnym w dotychczasowych meczach, Horstem Fache fascynował do ostatniego ćwiczenia. Cichoszowi zabrakło do wygranej kilku setnych punktów, ale wygranie czterech z sześciu konkurencji predestynuje Cichosza do miana moralnego zwycięzcy.

Wśród kobiet najlepszą poznańską była Bożena Pawelczak, która uległa Niemce Kopietz równie minimalną różnicą — 0,40 pkt. W sumie spotkanie było bardzo udane i wypadałoby życzyć aby podobnych POZG organizował jak najwięcej. (bd)

Brydż

Na kolejny — cotygodniowy turniej brydżowy zaprasza wszystkich amatorów tej gry, sekcja brydża sportowego przy Zakładach HCP. Turniej odbywa się w każdy wtorek od godz. 17 w Klubie Fabrycznym przy ul. Dzierżyńskiego.

Porażki szczypiornistów Grunwaldu

Nie udało się katowicki występ Grunwaldu jednego naszego przedstawiciela w ekstraklasie 7-osobowej piłki ręcznej. Przegrali on ze Spartą Katowice 7:30 i z AZS Katowice 13:20.

A oto pozostałe wyniki:
AKS Chorzów — Śląsk Wr. 27:28
Iskra Siem. — Orzeł Opole 13:23
AZS Kat. — Warszawianka 31:11
Zwierzyniecki — Spójnia Gd. 18:16
Pogoń Zabrze — Wybrzeże 21:20
AKS — Orzeł Opole 17:25
Iskra Siem. — Śląsk 11:16
Sparta Kat. — Warszawianka 30:14
Zwierzyniecki — Wybrzeże 9:20
Pogoń Zab. — Spójnia Gd. 21:11

TABELA

1. Sparta Kat.	7	10	161:106
2. Śląsk Wr.	5	10	142:91
3. Orzeł Opole	6	10	126:102
4. AZS Kat.	5	7	95:68
5. Pogoń Zabrze	5	7	88:79
6. AKS Chorzów	7	7	136:145
7. Wybrzeże Gd.	6	6	110:99
8. Spójnia Gd.	6	5	94:100
9. Grunwald	7	4	103:134
10. Iskra Siem.	7	3	94:126
11. Warszawianka	7	3	105:172
12. Zwierzyniecki	6	2	88:119

„Koziołki”

1 — 25 — 38 — 40 — 49

Toio-Lotek

Podnoszenie ciężarów — 25, rugby — 27, rzut dyskiem — 29, skoki narciarskie — 31, skoki do wody — 32, wioślarstwo — 46 (dysc. dod. koszykówka — 15).

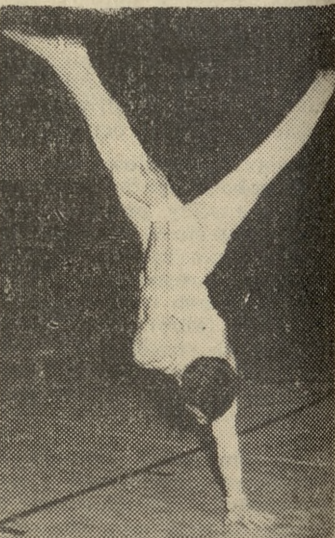
Posiadacze kuponów o końcówce banderoli 7242 ważnych na dzień 25. 11. br. otrzymują premie pieniężne w wysokości 2 tys. zł za kupon wielozakładowy i 500 zł za kupon jednozakładowy.

Polska — Irlandia na antenie PR

W środę 28 bm. Polskie Radio przeprowadzi bezpośrednią transmisję z międzynarodowego meczu piłkarskiego Polska — Półn. Irlandia. Transmisja rozpocznie się o godz. 20.45 w programie II.

Bożena Pawelczak w ćwiczeniach wolnych zdystansowała reprezentantki Cottbusu, które kandydowały do II miejsca.

Czesław Cichosz z Warty stoczył porywający pojedynek z najlepszym gimnastykiem Cottbusu, Horstem Fache.

Fot. (2) — K. Przychoździ

Pracownicy poszukiwani

Wolsztyńskie Zakłady Terenowego Przemysłu Materiałów Budowlanych w Rostarzewie, ul. Wolsztyńska 27 — zatrudnia zaraz inżyniera lub technika na stanowisko technika normowania pracy w terenowym przemyśle materiałów budowlanych (cegelnia). Wynagrodzenie wg układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych. K11368

Dnia 24 listopada 1962 r. zmarła opatrzona Sakramentami św., nasza najdroższa matka i babka przeżywszy lat 93, sp.

z Margowskich

Zofia Skarbkowa Malczewska

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 27 bm. o godzinie 10.45 z cmentarza przy ul. Błuszczej.

W głębokim smutku pogrążeni

CÓRKI, WNUKOWIE I RODZINA

Poznań, Łakowa 19/2

24527g

Dnia 25 listopada 1962 r. zakończył swój pracowity żywot nasz najukochańszy ojczulek, ukochany, troskliwy dziadek, drogi brat, wujek i kuzyn w 85 roku życia, sp.

Kazimierz Bryfczyński
em. nauczyciel

Pogrzeb odbędzie się we Wronkach z domu żałoby, dnia 27 bm. o godz. 15.30.

W nieutulonym żalu

RODZINA

Wronki, plac Wolności 11,

Mosina, Poznań, Zielona, Środa.

24573g

Dnia 26 listopada 1962 r. zmarł w wieku lat 88, opatrzony Sakramentami św., sp.

Ignacy Ludwiczak

Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione w dniu 28 listopada 1962 r. o godz. 10 w kościele św. Michała przy ul. Stolarskiej. Pogrzeb odbędzie się tego samego dnia o godz. 14.30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamia krewnych, przyjaciół i znajomych w smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ul. Chelmońskiego 17

24574g

Dnia 26 listopada 1962 r. zmarł nasz długoletni pracownik

Józef Dziurdzia

artysta-muzyk

W Zmarłym straciłszy wzorowego i sumiennego muzyka oraz nieodżałowanego Kolegę.

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 28 listopada 1962 r. o godz. 9.30 na cmentarzu w Witaszycach.

DYREKCJA I ZESPÓŁ

PAŃSTWOWEJ OPERY IM. ST. MONIUSZKI W POZNANIU

PODST. ORG. PARTIJNA

KADA ZAKŁADOWA ZZPKIS

W dniu 24 listopada 1962 r. zmarł w Poznaniu, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 73, sp.

dr Konstanty Moldenhawer

Profesor zwyczajny Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, b. kierownik Katedry Genetyki i Hodowli Roślin W. S. R., Kierownik Zakładu Roślin Oleistych I. H. A. R., Kierownik Pracowni Paleobotanicznej I. H. K. M. P. A. N., Członek Komitetu Uprawy i Hodowli Roślin P. A. N., Członek b. Polskiej Akademii Umiejętności, Członek wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych — odznaczony Krzyżem Komandorskim Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i innymi odznaczeniami.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele parafialnym na Solcu dnia 28 listopada o godz. 9. Uroczyste pożegnanie Zmarłego odbędzie się przed Kolegium Cieszkowskich o godz. 10, po czym nastąpi eksportacja.

O czym zawiadamiają

ZONA, CORKA, SYNOWIE, SYNOWA I WNUKI

24499g

W dniu 24 listopada 1962 r. zmarł

Prof. dr Konstanty Moldenhawer

emerytowany profesor zwyczajny i były kierownik Katedry Genetyki i Hodowli Roślin na Wydziale Ogrodniczym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, b. profesor tytularny Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego, Kierownik Zakładu Roślin Oleistych Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, Kierownik Pracowni Paleobotanicznej Instytutu Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk, członek Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Polskiego Towarzystwa Archeologicznego, Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika oraz innych towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem X-lecia Polski Ludowej.

W Zmarłym Nauka Polska straciła wybitnego uczonego, aktywnego do ostatnich chwil swego życia badacza i organizatora nauki.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się dnia 28 listopada br. o godzinie 10 przed gmachem Collegium Cieszkowskich w Poznaniu, ul. Wojska Polskiego 71c.

DZIEKAN I RADA

WYDZIAŁU OGRODNICZEGO

WYŻSZEJ SZKOŁY ROLNICZEJ W POZNANIU

REKTOR I SENAT

AKADEMICKI

K11487

KOMUNIKAT

ZARZĄD PORTU SZCZECIN

z dniem 27. XI. 1962 r.

**WSTRZYMUJE
nabór robotników**

do prac przeładunkowych
w Porcie Szczecińskim.

K11462

Zakład Budowlano Remontowy P.G.R. w Głogowie, ul. Elektryczna 24 przyjmie dwóch techników budowlanych na stanowiska kierowników budów zaraz. Wymagane wykształcenie średnie techniczne oraz 3 letni staż pracy w wykonawstwie. Wynagrodzenie wg UZT w Budownictwie. Po okresie próbnym mieszkanie rodzinne zapewniamy. K11425

Dnia 24 listopada 1962 r. zmarła po długiej i ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 58, moja najdroższa żona, kochana nasza mamusia, siostra, ciocia i babcia sp.

Janina Zieleniewska

kier. powiat. biblioteki pedag. w Międzychodzie

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 27 bm., o godzinie 15 z domu żałoby w Międzychodzie.

W ciężkim smutku pogrążeni

MAŻ, SYNOWIE, SIOSTRA,

WYCHOWANKA, SYNOWA I RODZINA

Międzychód, Gdańsk, Gdynia

Praca

Pomoc domowa dochodząca z gotowaniem potraw. Zgłoszenia Ogrodowa 18 m. 2 od godz. 16. 24348g

Nauka

Tańców towarzyskich wyucza Adela Szczurkówna, Poznań, Al. Marcinkowskiego 2a, parter. 23119g

Kupno

Kupię samochód Skodę Octavię nowy typ w idealnym stanie, mały przebieg. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24442g.

Kupię oś skrotną lekką do przyczepki samochodowej. Firma „Magnet”, Poznań, Dąbrowskiego 31 tel. 431-15. 24365g

Sprzedaż

Pianina Sommerfeld, Betting, Eke i inne sprzedam Czerwonej Armii 39. 24479g

2 fotele — leniwce nowe, korzystnie sprzedam. Oglądać w godz. 8—16. Czerwonej Armii 26 m. 4. 24313g

Sprzedam samochód osobowy marki „BMW” — silnik po kapitalnym remoncie. Wiadomość: Czempin, ul. Kościuski Przedm. 1 m. 4 tel. 28. 24314g

„Mercedes” 170 V — silnik po szlifie, instalacja elektr., obicie, lakier, chrom, gumy nowe — sprzedam. Cena 40.000 zł. Poznań, Drużbackiej 7. 24324g

Sprzedam taksówkę Warszawską na chodzie z taksiometrem. Oferty Biuro Ogłoszeń, Grunwaldzka 19 dla 24341g.

Cukrownia „Środa” P. P. w Środzie Pozn.

ul. Niedziałkowskiego 27 zakupi

MASZyny KSIĘGUJĄCE

O NAPĘDZIE ELEKTRYCZNYM. Oferty z podaniem ceny i ewentualnych bliźszych danych technicznych (zużycie, rok budowy) składać mogą jednostki państwowe, spółdzielcze i osoby prywatne na adres Cukrowni w terminie do dnia 5 grudnia 1962 r. pod w/w adresem. K11410

KOMUNIKAT

Wydział Komunikacji, Prezydium Rady Narodowej m. Poznania, podaje do wiadomości, że z dniem ogłoszenia prasowego wprowadza się ruch jednokierunkowy na ul. Kościuski od ulicy Powstańców Wlkp. do ul. Niezłomnych, na czas trwania robót budowlanych. K11402

Nieruchomości

Sprzedam domek jednorodzinny z ogrodem w Puszczykowie, ul. Matejki 15. 24292g

Matrymonialne

300 matrymonialnych ofert: informacje — otrzymasz przesyłając 10 złotych znaczkami — Warszawa, Elektoralna 11, „Syrenka”. K10892

Dnia 25 listopada 1962 r. zmarła nasza najdroższa mateczka, babunia, prababunia, bratowa i ciocia, sp.

z Karpiewskich

Maria Niżakowa

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 28 bm., o godz. 14.15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O czym zawiadamiają w nieutulonym smutku

CÓRKI, SYNOWIE, SYNOWE,

WNUK, WNUCZKI I PRAWNUKI

Poznań, plac Bernardyński 4/16

24511g

Dnia 25 listopada 1962 r. zmarł w Bogu po pracowitym życiu, opatrzony Sakramentami św., mój ukochany mąż, nasz najlepszy brat, wujek, przeżywszy lat 76, sp.

Tadeusz Urbanowicz

emeryt PKP

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 29 bm. o godz. 15.30 z kaplicy na cmentarzu solackim.

Pogrążona w ciężkim smutku

ZONA Z RODZINĄ

Poznań - Podolany, ul. Zakopiańska 27

24532g

Dnia 25 listopada 1962 r. zakończył swój pracowity żywot mój najdroższy mąż, nasz najukochańszy i troskliwy ojciec, dziadek, teść, brat i wujek, sp.

Antoni Zimny

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 29 bm. o godz. 14.15 na cmentarzu na Junikowie.

W ciężkim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, ul. Hetmańska 30

24549g

W dniu 25 listopada 1962 r. zakończył w Bogu, po krótkiej i ciężkiej chorobie, swe pracowite życie mój ukochany mąż, nasz dobry ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 55, sp.

Jan Narożny

ogrodnik-szkółkarz

Pogrzeb odbędzie się dnia 29 listopada o godz. 13.15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamia

ZONA Z DZIECIAMI I RODZINĄ

Poznań, ul. Jugosłowiańska 40.

K11483

Dnia 25. XI. 1962 r. zmarł, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 42, sp.

Jan Seroka

Pogrzeb odbędzie się dnia 28. XI. 1962 r. o godzinie 11.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie. Pozostają w głębokim i nieutulonym żalu

ZONA Z SYNEM, RODZICEM, SIOSTRĄ,

BRAT, BRATOWA I SZWAGROWIE

Poznań, Matejki 54,

Warszawa, Alaka — USA.

K11485

Dnia 24 listopada 1962 r. zmarł, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój najukochańszy mąż, ojciec, ojczym, teść i dziadek, sp.

Wojciech Kucharzewski

Pogrzeb odbędzie się w środę, 28 bm. o godz. 10.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążone

ZONA, DZIECI I RODZINA

K11481

Dnia 24 listopada 1962 r. zmarł w wieku 49 lat

Wojciech Kucharzewski

st. rewident

odznaczony Medalem 10-lecia PRL

W Zmarłym straciłszy długoletniego, sumiennego pracownika, serdecznego i nieodżałowanego kolegę. Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 28 listopada br. o godz. 10.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

DYREKCJA

WSPÓŁPRACOWNICY

RADA ZAKŁADOWA

WOJEWÓDZKIEGO ZJEDNOCZENIA

PRZEDSIĘBIORSTW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ W POZNANIU

K11478

Dnia 26 listopada 1962 r. zmarł nagle, namaszczonej Olejami św., mój najdroższy mąż, nasz kochany ojciec, brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 59, sp.

Teofil Zeuschner

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w czwartek, dnia 29 bm., o godz. 10 z domu żałoby do kościoła Farnego w Stęszewie.

W ciężkim smutku pogrążone

ZONA Z DZIECIAMI I RODZINĄ

Stęszew, Rynek 23, Poznań, Bytom, Rawicz.

24541g

„GŁOS WIELKOPOLSKI” redaguje Kolegium w składzie: Marian Flejsierowicz (sekretarz redakcji), Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki, Zbigniew Szumowski (z-ca redaktora naczelnego), Lesław Tokarski (redaktor naczelny). Adres redakcji: Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Telefony: centrala 611-21, łączy wszystkie działy; Sekretariat redakcji: 657-76, w godz. 8—17. Redaktor naczelny 657-76, sekretarze redakcji: 648-85; dział łączności z czytelnikami 657-18; dział miejski 659-39; redakcja nocna 430-73 i 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Biuro Ogłoszeń: RSW „Prasa”, Poznań, ul. Grunwaldzka 19, tel. 452-89 i 611-21 (w. 13, 15, 21). Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Wszelkich informacji w sprawie warunków prenumeraty udzielać placówki „Ruchu” i Poczty. Druk: Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwierzyniecka 3, tel. 444-59. M-13

Listopad
27
wtorek

Imieniny
Waleriana

Stońce:
wsch.: g. 7.27
zach.: g. 14.46

Teatry

OPERA — godz. 19 — „Lakmé” (koniec ok. godz. 22)
POLSKI — godz. 19 — „Pierwsza konna” (przedstawienie zamknięte)
NOWY — nieczynny
OPERETKA — g. 19 — „Dziękuję Ci Ewo” (koniec ok. g. 22)
MARCINEK — g. 11 — „Kasia i krokodyl” (koniec ok. g. 12.30)

Kina

APOLLO — ul. Piekary 16/17 — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 — „Wszystko dla pań” (franc.-włoski, 18 lat)
BALTYK — ul. Roczełta — g. 10, 12, 14, 16, 18, 20 — „Gdy drzewa były duże” (radz., 12 l.)
CZERNASTKA — Hala 14 MTP — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 — „Los człowieka” (radz., 16 l.)
GONG — ul. Wielka — g. 10, 12, 16, 18, 20 — „Miało bez wody” (radz., 14 l.)
GWIAZDA — KINO DOBRYCH FILMOW — Al. Marcinkowskiego — g. 10.30, 13 — „Rashomon” (jap., 18 l.), g. 15.30, 18, 20.15 — „Moje siostry i ja” (jap., 16 l.)
HUTNIK (Antoninek) — ul. Warszawska 345 — g. 16.45, 19 — „Dziwczyną z wyspy” (meks., 16 l.)
KOSMOS (Winogrady) — g. 17 — „Jadą goście jada” (pol., 16 l.), g. 19 — Dyskusyjny Klub Filmowy
MALTA — ul. Filipińska 5 — g. 16, 18, 20 — „Miłość i gniew” — (ang., 18 l.)
MINIATURA — ul. Chelmońskiego — g. 15.45, 18, 20.15 — „Próbna jazda” (weg., 16 l.)
MUZA — ul. Armii Czerwonej — g. 15, 17.30, 20 — „Biedni, ale piękni” (włoski, 18 l.)
OLIMPIA — ul. Grunwaldzka — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 — „Stokrotka” (franc., 18 lat)
OSIEDLE — ul. Limbowa 2 — g. 15.45, 18, 20.15 — „Szerszery” (radz., 12 l.)
PANCERNIAK — Al. Wojska Polskiego — g. 17.30, 20 — „Sekretarz Rejkomu” (radz., 12 l.)
PRZYJAZN — nieczynny
RIALTO — ul. Dąbrowskiego — g. 10.30, 13, 15.30, 18, 20.15 — „Wiaty smutku” (USA, 18 l.)
SCALA — ul. Krauthofera — g. 16, 18, 20 — „Sluby kawalerskie” (radz., 14 l.)
TECZA — ul. Wspólna 58 — g. 16, 18, 20 — „Torcedor” (meks., 16 lat)
WARTA — ul. 27 Grudnia 4 — od g. 10-18 — „Nie ma miejsca dla dzikich zwierząt” — (dok., NRF, 7 l.), g. 20 — „Rewia snów” — (austr., 16 l.)
WCZASOWICZ — nieczynny
WILDA — ul. Gwardii Ludowej — g. 13, 16 — „Serce i szpada” — (franc., 12 l.), g. 19 — „Pantaflessas” (franc., 18 l.)
WOJSKOWE — ul. Polna — g. 17, 19.30 — „Ulica” (radz., 12 l.)
WRZOS (Lubon) — g. 17, 19.30 — „Nóż w wodzie” (pol., 16 l.)
WRZOS (Mosina) — g. 17.15 — „Z iskry rozgorzeje płomień” (radz., 12 l.), g. 19.30 — „Piknik” (USA, 16 l.)

Radio

WARSZAWA 1: 7.25 — Muzyka; 7.45 — Dla dzieci; 8.50 — Między narodowe aktualności gospodarcze; 9 — Dla klasy IV; 9.20 — Wiosna mel.; 9.40 — Dla przedszkoli; 10 — Koncert symf.; 11 — „Zajac i beben” — baśnie afrykańskie; 11.20 — Z cyklu: „Wieś tańczy i śpiewa”; 11.40 — Wiazanka melodii hiszpańskich; 11.50 — Z cyklu: „Rodzice a dziecko”; 12.15 — „Rolnicy kwadrans”; 12.30 — Przegląd mleczarski; 12.45 — „Na swojską nutę”; 13 — Dla dzieci; 13.30 — Duży i mały zespoły rozrywkowe; 14.15 — „Radiostacja harcerska”; 14.30 — Muz. symf.; 15.10 — Dla młodzieży; 15.30 — Zagadki muz. w oprac. Bolesława Busia; 16.05 — Z warsztatu piosenki Ireny Krzywickiej; 16.30 — Z życia ZSR; 17.05 — Fel. ekonomiczny; 17.15 — Koncert rozrywkowy; 18 — Tyg. fel. Red. Społ.; 18.10 — Radiostacja młodości; 18.30 — Kurs nauki jęz. ros.; 19.05 — Koncert życzeń miłośników muz. pcw.; 20.26 — Sport; 20.30 — Teatr PR; 21.30 — Wieczór muzyki rozrywkowej; Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17, 20, 23.

POZNAŃ: 7.50 — Muzyka; 8.35 — Przegląd prasy literackiej; 8.50 — Koncert solistów; 9.15 — Gra Polska Kapela; 9.45 — Kurs nauki jęz. ang.; 10 — Nad książkami A. Struga; 11 — Muz. naszych przyjaciół; 12.50 — „My i nasze dzieci”; 13 — Piękne głosy; 13.25 — „Dwie królowe” — odc. powieści Józefa Ignacego Krzewskiego; 14.45 — Dla dzieci; 15.30 — Dla dzieci; 16.25 — Fel. literacki B. Koguta; 16.35 — Znane orkiestry i soliści; 17.12 — Aud. społeczna; 17.25 — Miniatury symfoniczne; 18.49 — Uniwersytet Radiowy; 19.30

Znany w wielu krajach

Przed jubileuszem Instytutu Balneoklimatycznego

Od lat istnieje w naszym mieście placówka naukowa o znaczeniu ogólnopolskim. Jest nią Instytut Balneoklimatyczny, jeden z nielicznych tego rodzaju ośrodków zlokalizowanych poza stolicą.

Z okazji jubileuszu Instytutu, 29 bm. odbędzie się uroczysta sesja podsumowująca jego działalność. Ponadto obradować będzie w Poznaniu V Ogólnopolski Zjazd Balneoklimatyczny oraz Konferencja Bioklimatyczna.

Utworzony w 1952 roku Instytut Balneoklimatyczny, dysponuje dziś poważnym dorobkiem naukowym, uznanym przez wiele krajów o bogatych tradycjach w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego. Kontakty zagraniczne pracowników Instytutu obejmują wszystkie kraje obozu socjalistycznego, a także liczne instytuty z państw kapitalistycznych. Nasi naukowcy są tam znani i poważani. Dowodem tego może być wybór dyrektora Instytutu, prof. dr. Józefa Janowiaka na wiceprezidenta Międzynarodowej Organizacji Balneologicznej (FJTIC), nadanie mu godności członka honorowego względnie korespondenta przez towarzystwa naukowe austriackie, brytyjskie i niemieckie. Prace Instytutu cytowane są wielokrotnie w czasopiśmie naukowych szwajcarskich, brytyjskich, amerykańskich, niemieckich i innych.

Ścisła współpraca łączy poznański Instytut z postawionym na wysokim poziomie Moskiewskim Instytutem Kurortologii, gdzie często nasi naukowcy przebywają na kil-

kumiesięcznych przeszkoleniach.

W pracowniach naukowych Instytutu przeprowadza się prace badawcze nad właściwościami naturalnych tworzyw leczniczych, znajdujących się w polskich uzdrowiskach (wody mineralne, torfy, borowiny, muły, klimat). Wyniki tych badań służą ostatecznie do ustalenia wskazań dla leczenia poszczególnych chorób w odpowiednich uzdrowiskach oraz ustalania najwłaściwszych metod przeprowadzenia zabiegów balneologicznych. Opracowane wskazania i przeciwwskazania przekazane zostały lekarzom w formie książki. Opracowano także podręcznik „Balneologia Kliniczna” — dzieło zespołu czołowych polskich balneologów. Spośród osiągnięć pracowni, wymienić należy także opracowanie nowej metody stosowania borowiny do kąpieli w formie pasty, co umożliwia stosowanie kąpieli borowinowych poza uzdrowiskiem, a nawet w domu chorego.

Do zadań Instytutu należy również doszkalanie lekarzy uzdrowiskowych. Zorganizowano do r. 1961 osiem kursów I i dwa II stopnia w zakresie balneologii. Na uwagę zasługuje też opracowanie przez Instytut dokumentacji balneologicznej zdrojowisk będących w odbudowie, jak na przykład Kamienia Pomorskiego, Świnoujścia, Trzcińska-Zdroju. Ponadto przygotowuje się dokumentację złóż torfowych Międzyzdrojów, wód siarkowych Międzyzdrojów, wody słonej w Poznaniu, w Chodzieży itp. Wykonanie tych prac, po zb-

danii nowych zasobów naturalnych tworzyw leczniczych, miało na celu przyczynienie się do rekonstrukcji dawnych, względnie budowy nowych ośrodków uzdrowiskowych.

Z okazji pięknego jubileuszu na ręce dyrektora prof. J. Janowiaka i jego najbliższych współpracowników: prof. Szmajewskiego, doc. Smolczewskiego, doc. Mizgalskiego, doc. Mazura, dr. Ceglńskiego, dr. Kalinowskiego, mgr. Limana, składamy serdeczne gratulacje i życzenia dalszej owocnej pracy tej pożytecznej placówki. Życzymy również, by spełniło się marzenie wszystkich pracowników Instytutu, którym jest posiadanie własnego gmachu w Poznaniu.

H. N.

W muzycznym Poznaniu

Mozaika koncertowa

Ostatnim echem Konkursu im. H. Wieniawskiego stał się w Filharmonii występ Marii Michalovic, jugosławijskiej skrzypaczki starszego pokolenia, jurorki minionego turnieju wioolinistów. Artystka wykonała „Koncert A-dur” W. A. Mozarta prezentując poprawną, akademicką grę typu kameralnego. Pierwszą część cyklo orkiestralnego programu rozpoczęła „Symfonia D-dur” Haydna (zw. „zegarowa”). Mimo przystępności tej muzyki, nie jest ona wcale tak łatwa technicznie dla zespołu — jak się wydaje. W owej pozornie skromnej sztuce nie można niczego zamazać ani ukryć. Każda nutka wymaga podania precyzyjnego, lecz równocześnie wymownego. Klasyczny umiar i wytworność „Symfonii” Haydna podkreślił trafnie dyrygent ostatniego wieczoru — Zdzisław Szostak. Również interesujące okazało się odtworzenie efektownych „Piniń rzymskich” O. Respighiego. Dzieła tego słucha się zawsze z przyjemnością, podziwiając przepych barw instrumentalnych, impresyjny nastrój, lecz równocześnie i gorący temperament włoskiego maestro (urodzonego w Bolonii w r. 1879).

Recenzując koncert symfoniczny chciałbym na tym miejscu bodaj wspomnieć o zgonie długoletniego członka zespołu naszej Filharmonii prof. Józefa Sobierajskiego. Grał w altówkach, przy I pulpicie. Był rodowitym Wielkopolińczykiem. Koncertował kiedyś jako solista. Brał udział w licznych zespołach kameralnych. Występował pod batutą najświetniejszych

kapelmistrzów m. in. pod Furtwänglerem, Nikischem, Abendrothem i Młynarskim. Wiele i chętnie działał społecznie opiekując się młodymi muzykami, zabiegając o poprawę ich materialnego bytu. Przy dźwiękach muzyki żałobnej, w wykonaniu kolegów z Państwowej Filharmonii, chwaliliśmy Zmarłego na Cmentarzu Junikowskim. Cześć pamięci zasłużonego artysty.

*

Zespół kameralny Poznański — go Chóru Chłopieckiego pod batutą J. Kurczewskiego wystąpił z koncertem (aula PWSM), na który złożyły się utwory dawnej muzyki polskiej, włoskiej, francuskiej, niemieckiej i niderlandzkiej. W I części śpiewał chór chłopięcy, w II cz. — mieszany. Ambitny zespół Kurczewskiego przygotował też coraz obfitsze programy. Dotychczasową specjalnością stanowiła tu muzyka współczesna. Ale dyrekcja snąc uważa, że aby prawidłowo rozwijać się, nie wolno chórowi pomijać klasyków. Przy tym wybiera się z dawnego repertuaru raczej utwory o charakterze świeckim, głównie wesole madrygaty, także chansons — sentymentalne i taneczne. Podkreślimy u wykonawców: równość emisji i staranność dynamiki. Jako bis dodano transkrypcję chóralną popularnego „Alleluja” Mozarta. W powyższym wieczorze współdziałała znana pianistka Aleksandra Utrecht. Odegrała „Chromatyczną fantazję i fugę” Bacha (uwypuklając klarowną przejrzystość głosów i prowadząc je do logicznie narastającego finału) oraz „Sonatę C-dur” Mozarta (brawurowo wypracowaną pod względem artykulacji). Czekamy teraz na grudniowy recital Utrechtowej w auli PWSM.

KAZIMIERZ NOWOWIEJSKI

Dwie premiery w Teatrze Nowym

W najbliższy czwartek 29 bm. o godz. 16 odbędzie się w Teatrze Nowym premiera sztuki Wojciecha Zukrowskiego „Porwanie w Tutiurliście” w adaptacji scenicznej Krystyny Skuszanki.

Jest to opowieść sceniczna w 6 obrazach oparta na treści znanej książki tego samego autora.

Obsada: Hanna Górzynska, Irena Osuchowska, Krystyna Niemczyk, Regina Redlińska, Jadwiga Żywczak, Lech Biłajd, Eugeniusz Kotarski, Ryszard Ostrowski, Stefan Poselt, Eugeniusz Robaczewski, Andrzej Saar, Stanisław Sparyński, Romuald Szejda, Rajmund Wolff, Zdzisław Zachariusz i Bogumił Zatoński. Reżyseria: Henryk Olszewski, scenografia: Janusz Wartchowowski.

*

W związku z premierą w Teatrze Nowym w dniu 1 grudnia br. sensorycznej sztuki H. Voglera „Ktoś dzwoni”, dotychczas wystawiana komedia A. Wydrzyńskiego „Uczta morderców” grana będzie tylko do 30 bm.

Na ostatnie przedstawienia t. j. od środy do piątku kasa Teatru Nowego wydaje na zbiorowe zamówienia instytucji i zakładów pracy bilety ulgowe. (na)

Po powrocie „Wielkopolski”

Z polską pieśnią po Danii

Do Poznania powrócił w tych dniach Zespół Pieśni i Tańca „Wielkopolska”. 60-osobowa grupa tancerzy i śpiewaków pod kierownictwem E. Kędzierskiego (kierownik ekipy), F. Banaszaka (kierownik artystyczny) i R. Matysia (choreografia) bawiła w Danii na zaproszenie zespołu artystycznego Kobenhavns Ungdomsensemble przy Komunistycznym Związku Młodzieży Danii. Wizyta naszej młodzieży w Kopenhadze była rewanżem za pobyt duńskiego zespołu w Polsce przed dwoma laty.

„Wielkopolska” dała na terenie Danii trzy koncerty. Wszystkie były entuzjastycznie przyjęte przez duńską i polonijną publiczność. Pierwszy z nich odbył się w pięknej sali koncertowej w Tivoli i zgromadził na widowni ponad 1200 osób, wśród których, oprócz pracowników polskiej ambasady, byli również przedstawiciele innych placówek dyplomatycznych.

Pierwszy występ udał się nadszpedziewanie. Recenzje prasy kopenhaskiej były bardzo

przychylnie i — jak to podkreślił ambasador PRL W. Dobrowolski — zespół dobrze w Danii propagował polską pieśń i taniec, zarówno wśród samych Duńczyków jak i Polaków tam zamieszkujących.

Drugi występ odbył się w niecodziennych warunkach w stołowiec jednej z największych stocznicy duńskiej, podczas przerwy śniadaniowej. Słuchało go 6 tysięcy robotników. Koncert przemienił się w prawdziwą manifestację przyjaźni duńsko-polskiej, a niektóre pieśni i tańce zespołu musiały kilkakrotnie bisować. Trzeci występ, a zarazem ostatni, najbardziej utkwił w pamięci wielkopolskim tancerzom i śpiewakom. Odbył on się w największym skupisku duńskiej Polonii w Neksod. Po koncercie w miejscowej sali, odbyło się przyjęcie w Domu Polskim, gdzie zespół wystąpił z zaimprovizowanym koncertem życzeń, w którym wykonano szereg pieśni narodowych, rewolucyjnych i partyzanckich.

Występ „Wielkopolski”, który doszedł do skutku dzięki wydatnej pomocy Prezydium RN m. Poznania i Prezydium WRN oraz KC ZMS, był dużym przeżyciem dla członków zespołu i po zostaniu długo w pamięci miejscowych Polaków, którzy ze łzami w oczach żegnali odjeżdżającą ekipę.

Program, jaki „Wielkopolska” zaprezentowała w Danii, będziemy mieli okazję oglądać 29 bm. w hali nr 16, gdzie zespół ten wystąpi w galowym koncercie dla honorowych krwiodawców. Konferansjerkę poprowadzi St. Strugarek. M. ST.

Koziołki płacą

W 289 Poznańskiej Grze Leczniczej „Koziołki” nie stwierdzono żadnego kuponu z pięcioma trafnymi zakreśleniami.

Ustalono 152 wygr. z czterema trafieniami po zł 1.197; 1513 wygr. z trzema trafieniami po zł 120; 18.790 wygr. z dwoma traf. po zł 11.

Ponadto z okazji losowania gry pomiędzy uczestnikami powiatu poznańskiego rozlosowano 8 nagród specjalnych. Nagrody te wygrali (w nawiasach podajemy nr. nr. kolektury i bandedol): 1. motocykl WSK (259, 138052) Stanisław Podejmo, Wiry k. Poznania, ul. Dworcowa 4; 2. radiodiodniak „Ramona” (219, 59911) Józef Mazur czak, Trzećcin pow. Poznań; 3. aparat fot. „Renix I” (338, 23336) J. Góralski, pow. Poznań; 4. adapt. „Karolinka” (270, 10503) Barbara Świec, Klektr k. Poznania; 5. zegarek (260, 130462) Stanisław Łomczak, Poznań 7, Uradzka 20; 6. zegarek (177, 21239) M. Cicha, Czerwonak, Okrężna 4; 7. premia 1500 zł (322, 22530) Antoni Pawlak, Puszczykowo — Leśna 4; 8. premia 1500 zł (225, 40412) Maria Marek, Mosina, Leszczyńska 36.

Dla uczestników gier grudniowych „Koziołki” ufundowały 50 cennych nagród. Główną wygraną jest samochód osobowy „Skoda — Octavia”. Oprócz nagród rzeczowych na uczestników gry czeka premia specjalna na wygrane I stopnia w wysokości 300.000 zł.

Komunikat MO

W dniu 17. XI. 1962 r. zaginął w nieustalonych okolicznościach i dotychczas nie został odnaleziony nieletni Stanisław Tomczak, 4. Tadeusza i Zofii z d. Dębskiej, ur. 8. VIII. 1957 r. w Gnieźnie, zam. Gniezno, ul. Marchlewskiego nr 15 m. 10.

Rysopis: wzrost około 100 cm, włosy blond, czesane na bok. Ubrany: skafander czerwony, czarne długie spodnie, rajtuzy niebieskie, koszula niebieska flanelowa, sweter biały, buciki brązowe wysokie.

Kto zna miejsce pobytu zaginionego proszony jest o powiadomienie KW MO w Poznaniu telefonicznie pod nr. 444-11 do 20, we wnętrzu 629 lub osobiste zgłoszenie czy zawiadomienie najbliższej jednostki MO. (na)

NOTATNIK KULTURALNY

„CZWARTEK” TLUMACZA DZIEŁ HEMINGWAYA

Na najbliższym czwartku literackim w dniu 29 bm. Bronisław Zieliński, tłumacz dzieł Hemingwaya, będzie mówił o osobistych spotkaniach z tym czołowym przedstawicielem literatury amerykańskiej.

Wieczór odbędzie się w Pałacu Działyńskich o godz. 19 (na)

SETNE PRZEDSTAWIENIE

Dnia 28 bm. (środa) o godz. 19 odbędzie się w Operze Poznańskiej 100 przedstawienie baletu B. Asafiewa „Fontanna Baczysara”. Będzie to już ostatni spektakl tego baletu, gdyż pozycja ta schodzi z afisza. (na)

PROGRAM ROZRYWKOWY

Kierownictwo Klubu — Kawiarz ZMS, ul. Nowowiejskiego 6, zaprasza dzisiaj o godz. 20 na program rozrywkowy „U nas we wtorek”. W programie wezmą udział: Krystyna Dudzińska, Bogdana Zagórska, Maryta Zgrzebnicka, Jolanta Ziółkiewicz, Andrzej Godorowski, Romuald Szejda, Jacek Żuralski oraz trio rytmiczne Jerzego Grzebińskiego. (na)

KONCERT KAMERALNY

W sali kameralnej Państwowej Filharmonii przy ul. Armii Czerwonej 81, odbędzie się dzisiaj o godz. 19 koncert muzyki kameralnej.

Zwiększy się ciśnienie wody na Grunwaldzie

Jak nas poinformowała dyrekcja Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji montowanie zasuw przy nowej magistrali zostało już zakończone. Zwiększenie ciśnienia wody powinno zatem nastąpić w przewidzianym terminie do 1 grudnia br.

Obecnie pobierane są próby wody do analizy. Jeśli wypadną one pomyślnie, to pod koniec tygodnia ciśnienie wody na osiedlu „Grunwald I” oraz przyległych ulicach będzie normalne. (a)

Dyżury pełnią

SZPITAL IM. J. STRUSIA — chirurg — interna — ul. Szkolna 8/12, tel. 511-11

STACJA POGOTOWIA RATUNKOWEGO M. POZNANIA — ul. Chelmońskiego nr 20 — telefon nr 544-44

POWIATOWA STACJA PR ul. Kościuski nr 103, telefon 86-86

APTEKI: Al. Lampego 2, Marcinkowskiego 11, Dzierżyńskiego 107, Matejki 1, Dąbrowskiego 76, Głogowska 146, Starołęcka 79 (tylko dyżur nocny), Winogrady